

mente în producție. Desigur însă că o completare a studiului cu tipuri noi de mobilier, mai adecvate locuințelor minimale, poate mări gradul de confort.

În toate soluțiile, spațiile de depozitare au fost prevăzute în dulapuri înzidite cu acces fie din cameră, fie din vestibul.

Dulapurile înzidite, prin utilizarea volumului și la partea superioară (peste 1,80 m), aduc un spor de capacitate de 30% față de aceeași suprafață utilizată, aspectul încăperii fiind indiscutabil îmbunătățit.

Studiul prevede amplasamente variate pentru următorul mobilier minimal:

— studio sau 2 paturi simple; în ambele ipoteze este prevăzută lada pentru așternut

— 1 piesă comună (bibliotecă, bufet, scrin etc.)

— 1 masă de sufragerie cu 4 scaune tapitate

— 1 fotoliu

— 1 taburet

— 1 mäsută pentru radio-televizor.

De asemenea, se prevede un cuier pentru vestibul, precum și galerii pentru perdele.

Dimensiunile reduse ale chichetei au cerut un studiu atent al echipamentului ei, care cuprinde:

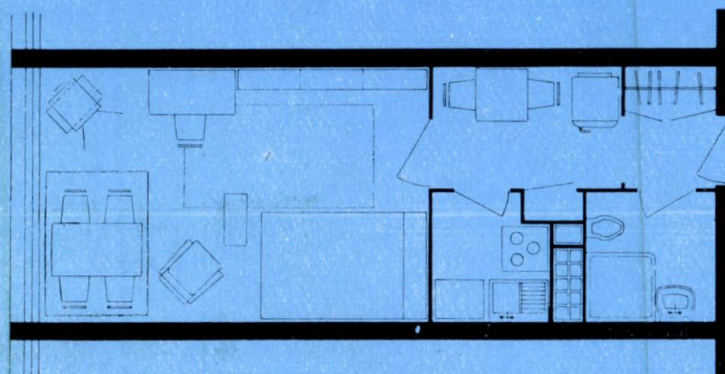
— 1 masă de lucru

— 1 dulap suspendat

— 1 plită sau (în variantă) 1 reșou aragaz sau electric

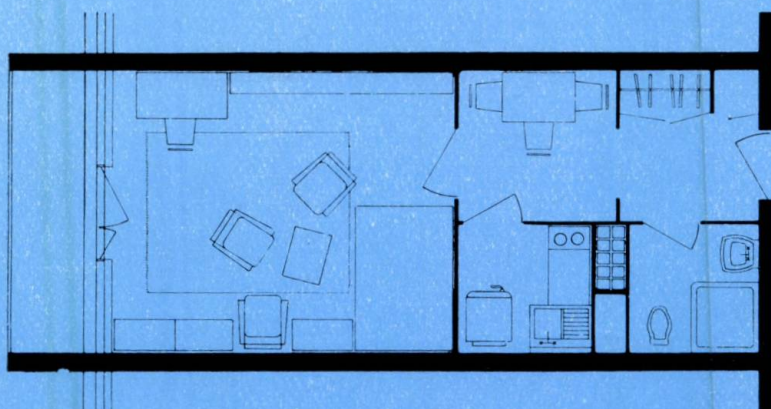
— 1 frigider tip «Fram» sau tip «Alca».

În aproape toate soluțiile, băile și chichetele sînt ventilate prin canale individuale la clădirile cu p + 4 niveluri și ventilații cu deversor la clădirile cu mai multe niveluri. Urmează ca în dezvoltarea studiului să se analizeze eventualitatea dotării cu ventilatoare mecanice, comparîndu-se diferitele sisteme (pe apartament și pe clădire), determinîndu-se utilajul și aparatura respectivă necesară pentru asigurarea unei funcționări corespunzătoare, și pentru funcționarea cu tiraj natural, în caz de avarie.

	Ac.	Aloc.
	18.76	8.71
	37.53	17.42

1

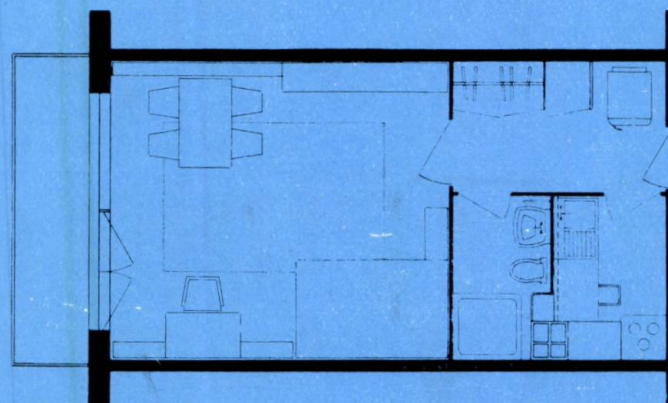

	Ac.	Aloc.
	19.94	10.53
	39.88	21.07

2

SOLUȚIILE 1, 2, 3

Sînt foarte asemănătoare, grupînd baia și bucătăria pe aceeași latură a vestibulului; în soluțiile 1 și 2, locul de luat masa este amplasat în vestibul; de asemenea dulapul și acesul la debara; ca urmare, camera de locuit are o singură ușă. Soluțiile diferă prin interaxul traveei, respectiv de 3,60 m (2) și 4,00 m (1 și 3). Traveea cu interaxul de 4,00 m este mai favorabilă atît din punctul de vedere al raportului dintre dimensiunile camerei, cît și din punctul de vedere al posibilităților de mobilare, permițînd așezarea patului cu latura lungă paralelă cu fațada.

	Ac.	Aloc.
	20.10	9
	40.25	18

3

TIPURI DE CLĂDIRI

Pentru blocurile cu $p + 4$ niveluri (apartamente de 1 cameră) (vezi pg. 23) s-a utilizat secțiunea 2; caracteristicile acestei secțiuni sînt: cameră cu suprafață locuibilă de $16,87 \text{ m}^2$; locul de masă plasat în cadrul vestibulului, aducînd în cameră un plus de suprafață locuibilă de $4,20 \text{ m}^2$; bucătăria ($3,00 \text{ m}^2$) este izolată de vestibul printr-o ușă.

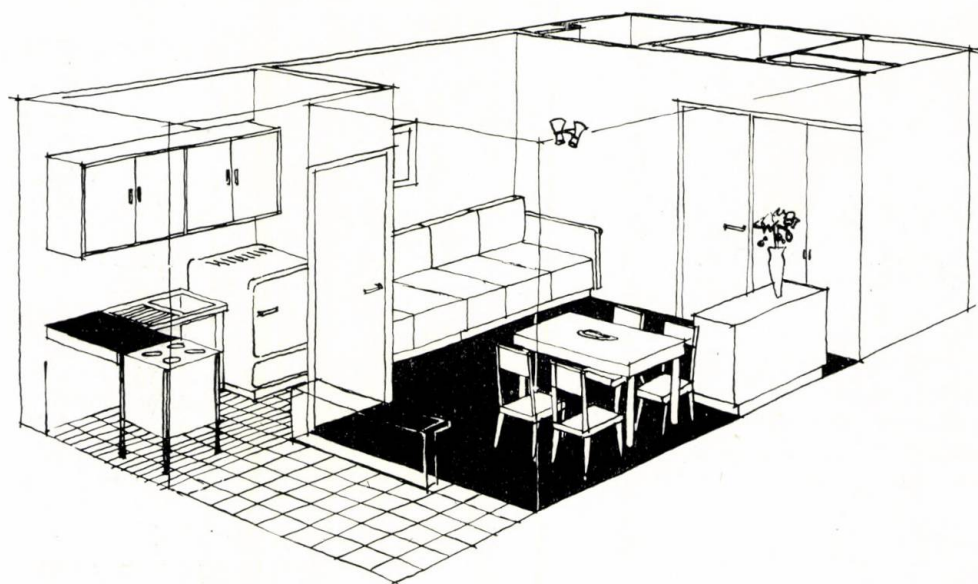
Serviciile comune cuprind la parter un vestibul, un hol de așteptare (cca. $24,00 \text{ m}^2$), o lojă pentru portar cu un depozit adiacent. De asemenea, la fiecare nivel există un degajament din care se accede la un vestiar pentru personal, la w. c., la terasa de scuturat și la două mici rezerve care pot fi amenajate ca spălătorie și uscătorie de etaj. Amenajarea acestor spălătorii și uscătorii apare necesară atunci cînd în ansamblul sau microraioul în care urmează a se amplasa blocul, nu este în funcțiune o spălătorie de cartier.

Pentru evacuarea în caz de pericol au fost prevăzute scări suplimentare la capetele coridoarelor.

Pentru blocul cu 10 niveluri (apartamente cu $1\frac{1}{2}$ camere) s-a utilizat secțiunea 6 ale cărei caracteristici sînt: suprafața locuibilă de $22,62 \text{ m}^2$; camerele sînt independente; suprafața logiei este de $2,29 \text{ m}^2$. În cazul ocupării maxime (de către 3 persoane), camera mare poate fi eventual ocupată de 2 persoane, în locul perdelei care desparte cele două încăperi putîndu-se monta o ușă.

Serviciile comune cuprind la parter: vestibul, lojă pentru portar cu debara, hol de așteptare (cca. $35,00 \text{ m}^2$), vestiar cu w.c. și duș pentru personal.

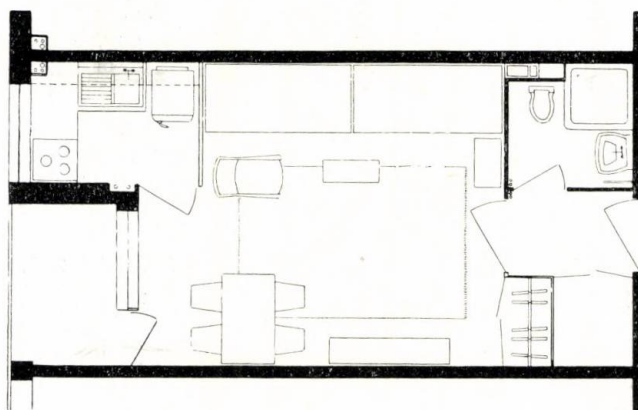
La capetele coridoarelor sînt prevăzute: cameră de serviciu, logie de scuturat și tub de gunoi. La nivelurile curente, anexele enumerate la capetele coridoarelor sînt aceleași, iar

Perspectiva interioară a soluției 4 din studiu

SOLUȚIA 4

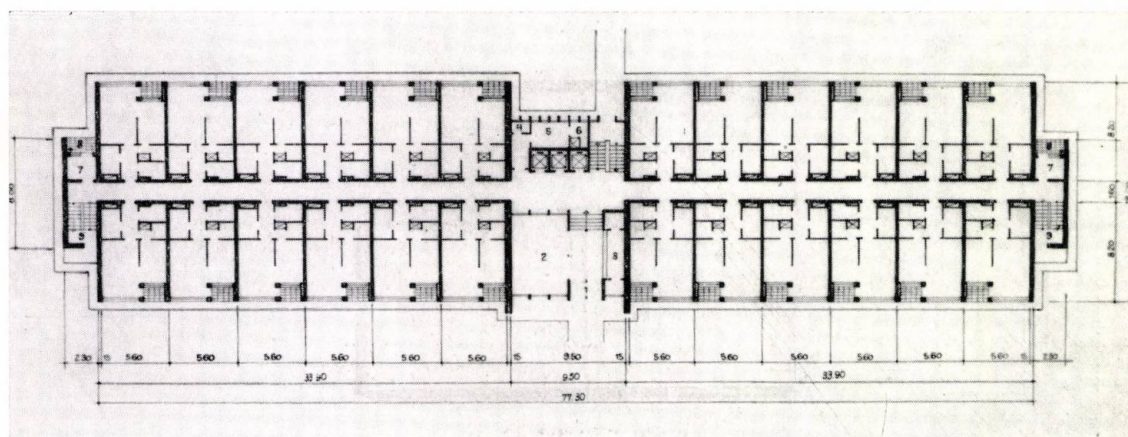
Se deosebește de celelalte prin amplasarea bucătăriei la exterior

	Ac	Aloc
1	19,28	9
2	38,56	18

4

Bloc de locuințe pentru familii de 1—2 persoane — Plan parter — Variantă de studiu

în corpul central, la fiecare nivel (respectiv la 24 apartamente), se prevăd două mici încăperi ce pot fi amenajate ca spălătorie și uscătorie.

STRUCTURA DE REZISTENȚĂ

Pentru clădirile asamblate din secțiunile cuprinse în cadrul studiului s-au adoptat două tipuri de structuri deosebite, în funcție de numărul de caturi, și anume:

— pentru clădiri cu $p + 4$ niveluri, structura este alcătuită din ziduri portante de cărămidă și planșee din elemente prefabricate avînd deschideri de $3,60$ sau $4,00 \text{ m}$;

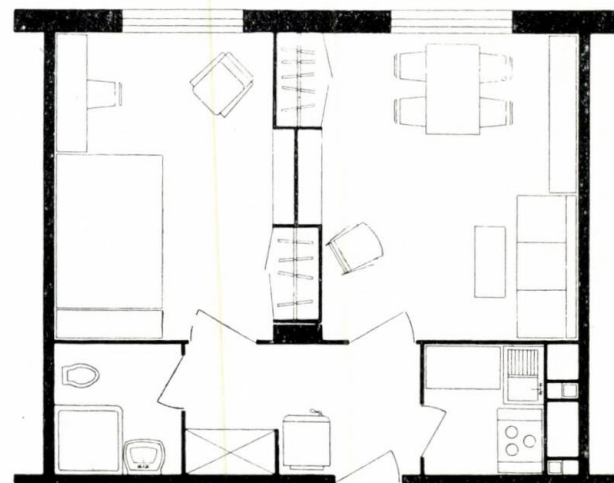
SOLUȚIA 5

Prezintă, în cadrul suprafeței destinate unui apartament de $1\frac{1}{2}$ camere, două încăperi de suprafețe apropiate (respectiv $14,14\text{ m}^2$ și $11,89\text{ m}^2$). La întocmirea soluției s-a ținut seama de ipoteza ocupării în perioada de tranziție a apartamentului de către 2 persoane neînrudite (de exemplu, 2 tehnicieni nefamiliști din cadrul aceleiași întreprinderi). Soluția permite cazarea acestora în condiții cu mult mai economice decât în condițiile cazării în două apartamente de câte o cameră cu dependențe complete (suprafața construită fiind redusă cu cca. 30% de persoană, instalațiile reduse cu 50% etc.).

Peretele despărțitor dintre apartamente este constituit numai din mobilier; soluția permite fie deschiderea cu ușurință a unei legături directe între cele două încăperi, fie mutarea mobilierului despărțitor în alt amplasament, mutare care diferențiază mai mult sau egalizează suprafața locuibilă a celor două încăperi.

	Ac	Aloc
	16.92	8.70
	25.38	13.01
	50.76	26.03

5

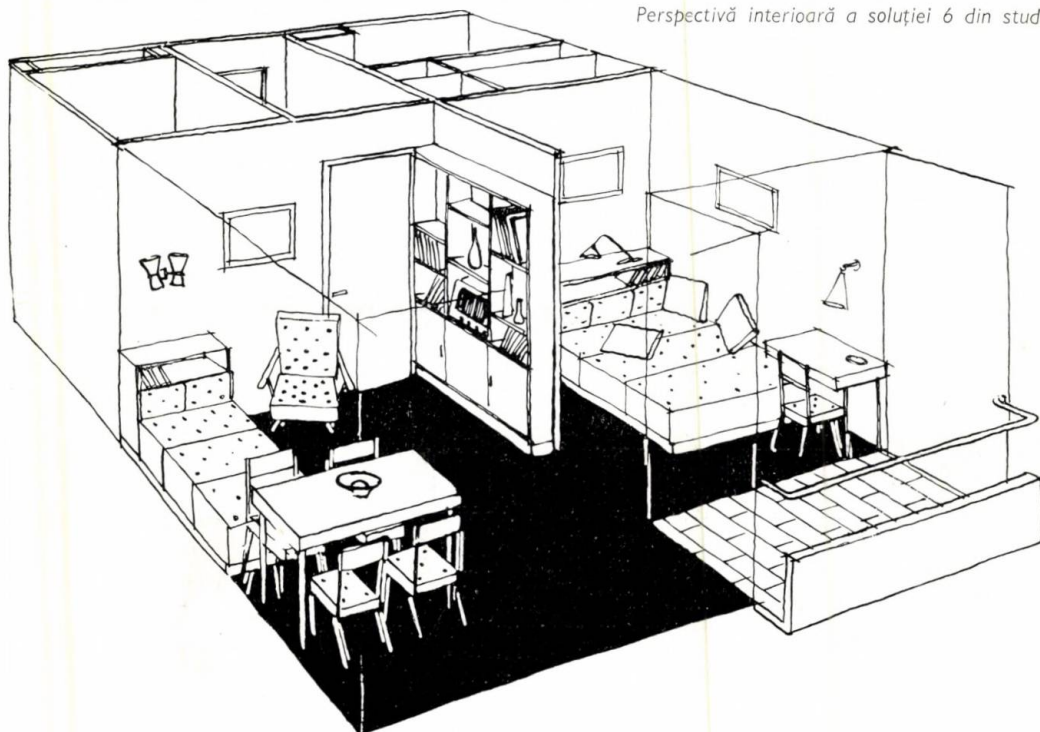
Nuif	Ac	Aloc
	16.80	7.54
	25.20	11.31
	50.40	22.62

6

SOLUȚIA 6

Propune două încăperi diferențiate ca suprafață (respectiv $14,57\text{ m}^2$ și $8,00\text{ m}^2$) despărțite cu o perdea care, în anumite ipoteze, poate fi înlocuită cu o ușă (de pildă, într-o perioadă de tranziție, când apartamentul ar fi ocupat de o familie de 3 persoane). Camera mică este independentă.

Perspectivă interioară a soluției 6 din studiu

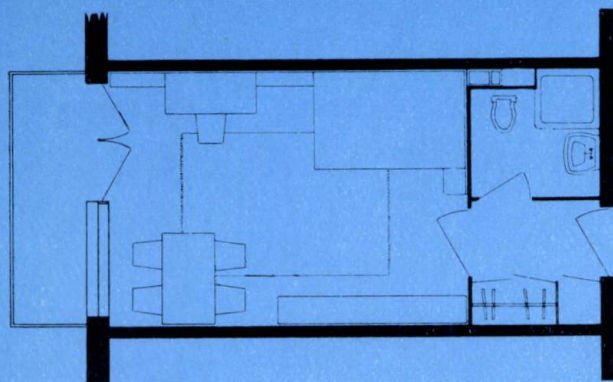
— pentru clădiri cu 10 niveluri s-a adoptat o structură cu pereți din beton armat, de tip fagure sau celular, după caz.

Având în vedere că tipul de clădire cu apartamente pentru familii mici intră cu o pondere relativ redusă în componența microraiunilor față de celelalte clădiri de locuit, este probabil că alegerea soluției constructive și în special a planșelor va fi făcută în concordanță cu aceea adoptată la celelalte clădiri.

O caracteristică a tuturor clădirilor este schema constructivă cu așezarea celulelor pe ambele laturi ale coridorului central, ceea ce duce la o lățime relativ mare de clădire ($12,50 \dots 22,00\text{ m}$).

Din cauza lățimii mari a clădirilor, montajul trebuie făcut din ambele părți ale construcției, fie cu două macarale, fie cu macarale care pot ocoli construcția.

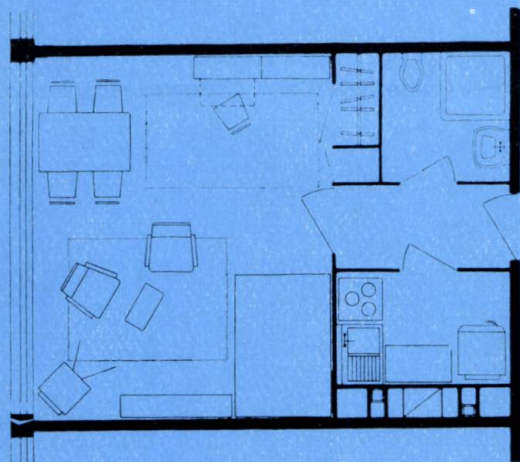
Ac	A loc
15.06	9.30
32.12	16.59

7

SOLUȚIA 7

Este destinată blocurilor ce se amplasează în ansambluri cu dotări complete de alimentație publică. Locuința cuprinde vestibul, cameră de locuit (16,59 m²), încăperea de toaletă (lavabou, duș, w.c.), dulap înzidit și debara.

Nu are spațiu de gătit. Domeniul ei de aplicare este posibil numai în condițiile unei rețele complete de dotări comune.

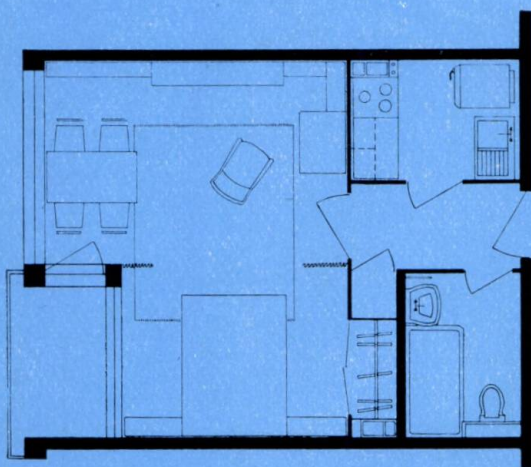

Ac	A loc
19.00	9.70
38.00	19.40

8

SOLUȚIA 8

Este destinată blocurilor cu 10 niveluri, cu apartamente de 1 cameră. Caracteristica secțiunii este orientarea camerei cu latura lungă paralelă cu fațada și amplasarea băii și a bucătăriei pe cele două laturi ale vestibulului. Accesul la spațiile de depozitare se face din camera de locuit, fața dulapurilor constituind un singur element împreună cu ușa de intrare în încăpere. Amplasarea patului este determinată, totuși nu unică.

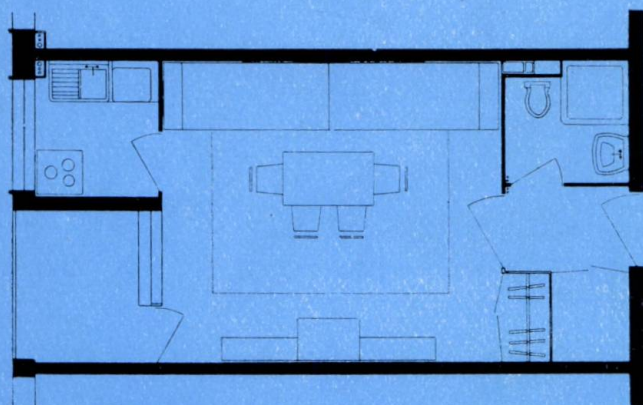

Ac	A loc
19.44	9
38.88	18

9

SOLUȚIA 9

Este asemănătoare, cu diferența că dulapurile sînt accesibile numai din camera mică, ceea ce permite o reducere a suprafeței construite și implicit și a costului. Camera mică nu are acces direct la vestibul.

Ac	A loc
19.15	9
38.29	18

10

SOLUȚIA 10

Este diferită de celelalte, prin amplasarea bucătăriei cu fereastra la exterior. Soluția 10 permite o bună mobilare, atît prin poziția ușii bucătăriei cît și prin colțul creat în încăpere; încăperea debara este spațioasă.

POSSIBILITĂȚI DE AMENAJARE TURISTICĂ A LACULUI BICAZ

Autori: dr. ec. C. Spiride, ing. S. Herșcovici, arhitecții Gh. Iacovescu, Adriana Popp
Studiu întocmit în cadrul ISCAS

Lacul Bicăz

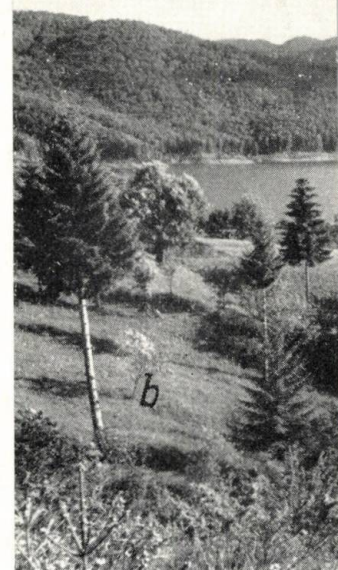

I	3	
2	4	6
	5	

- 1 — Cheile Biczului
- 2 — Zonă din apropierea barajului Bicz, propusă a fi amenajată ca pădure-parc
- 3 — Amplasamente propuse pentru complexe turistice și de odihnă în jurul lacului Bicz
- 4 — Șosea de-a lungul lacului Bicz
- 5 — Lacul Bicz — Dealul Bisericii, propus pentru amenajări turistice. În față, platforma de descărcare a buștenilor
- 6 — Regiunea turistică Bicz — Lacul Roșu — Cheile Biczului — Valea Tarcăului

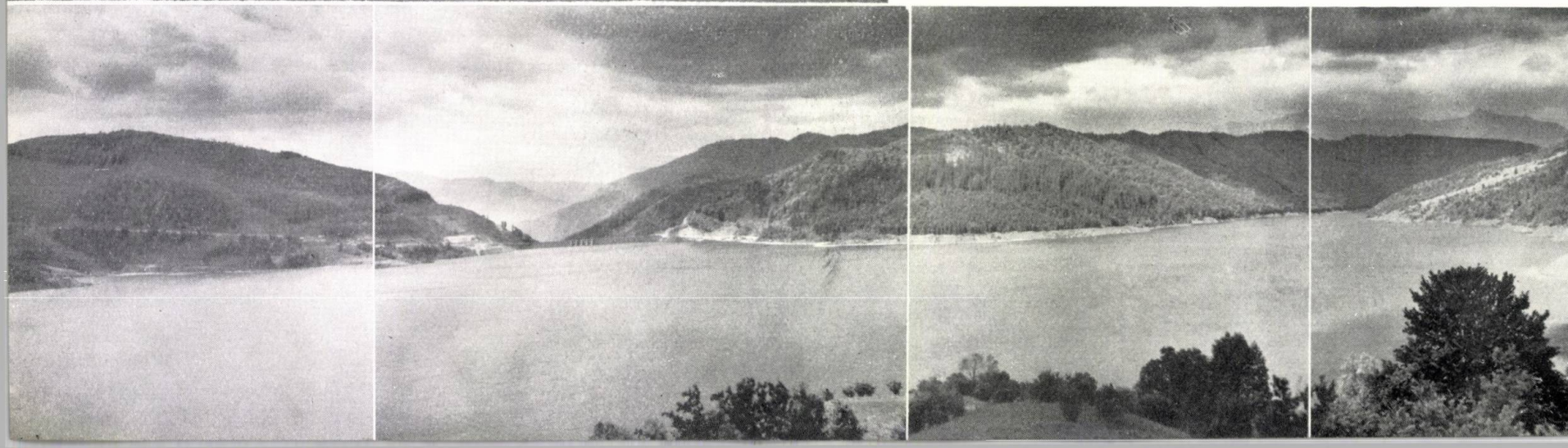

Printre problemele abordate de proiectele de sistematizări teritoriale, un loc de seamă îl ocupă și organizarea zonelor turistice, de odihnă și agrement.

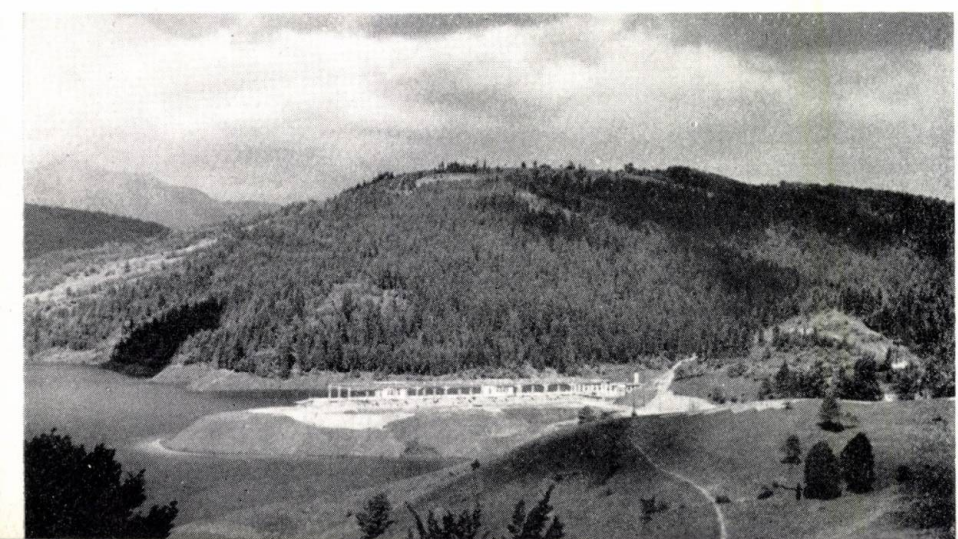
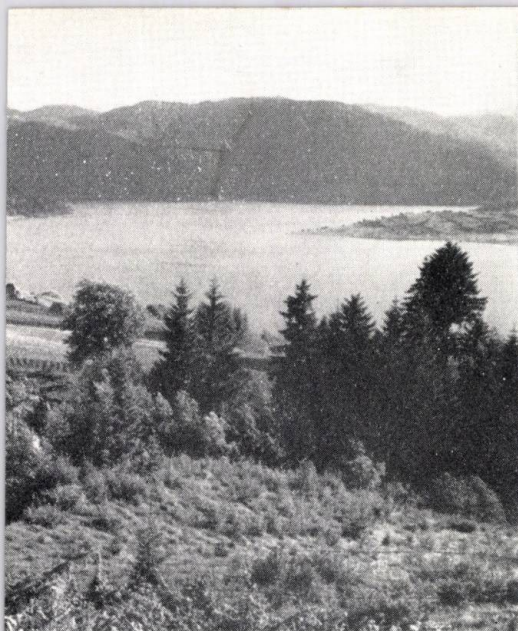
În anumite împrejurări și în legătură cu caracteristicile unor teritorii, această funcție importantă devine chiar temă principală a unor lucrări.

Un asemenea studiu elaborat în cadrul sectorului de sistematizări teritoriale din ISCAS a fost « Lacul Bicz — posibilități de amenajare turistică ».

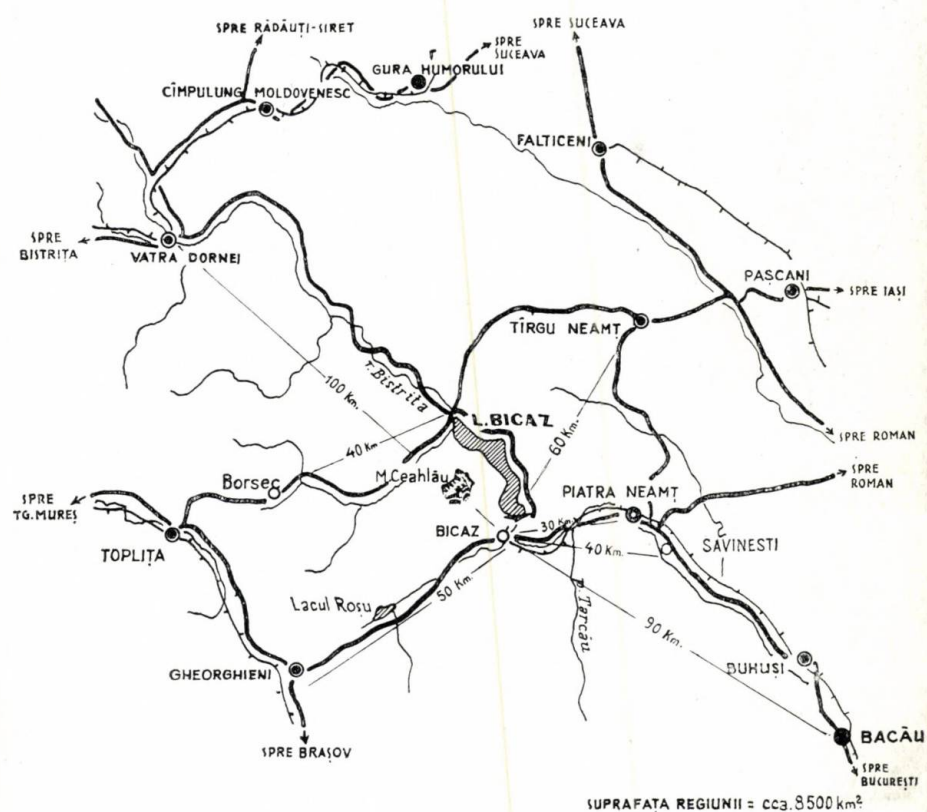
În vederea asigurării unor însemnate debite de apă necesare lucrărilor de irigații din nordul Bărăganului, a realizării unei importante surse de energie electrică cu o însemnată pondere în sistemul energetic național — hidrocentrala « V. I. Lenin », — s-a creat pe valea Bistriței, în amonte de localitatea Bicz, un lac de acumulare cu o suprafață de cca. 3 000 ha, amplasat într-o zonă muntoasă, fapt care a determinat transformarea cadrului natural al acestei văi, de o deosebită valoare turistică, dominată de panorama masivului Ceahlău.

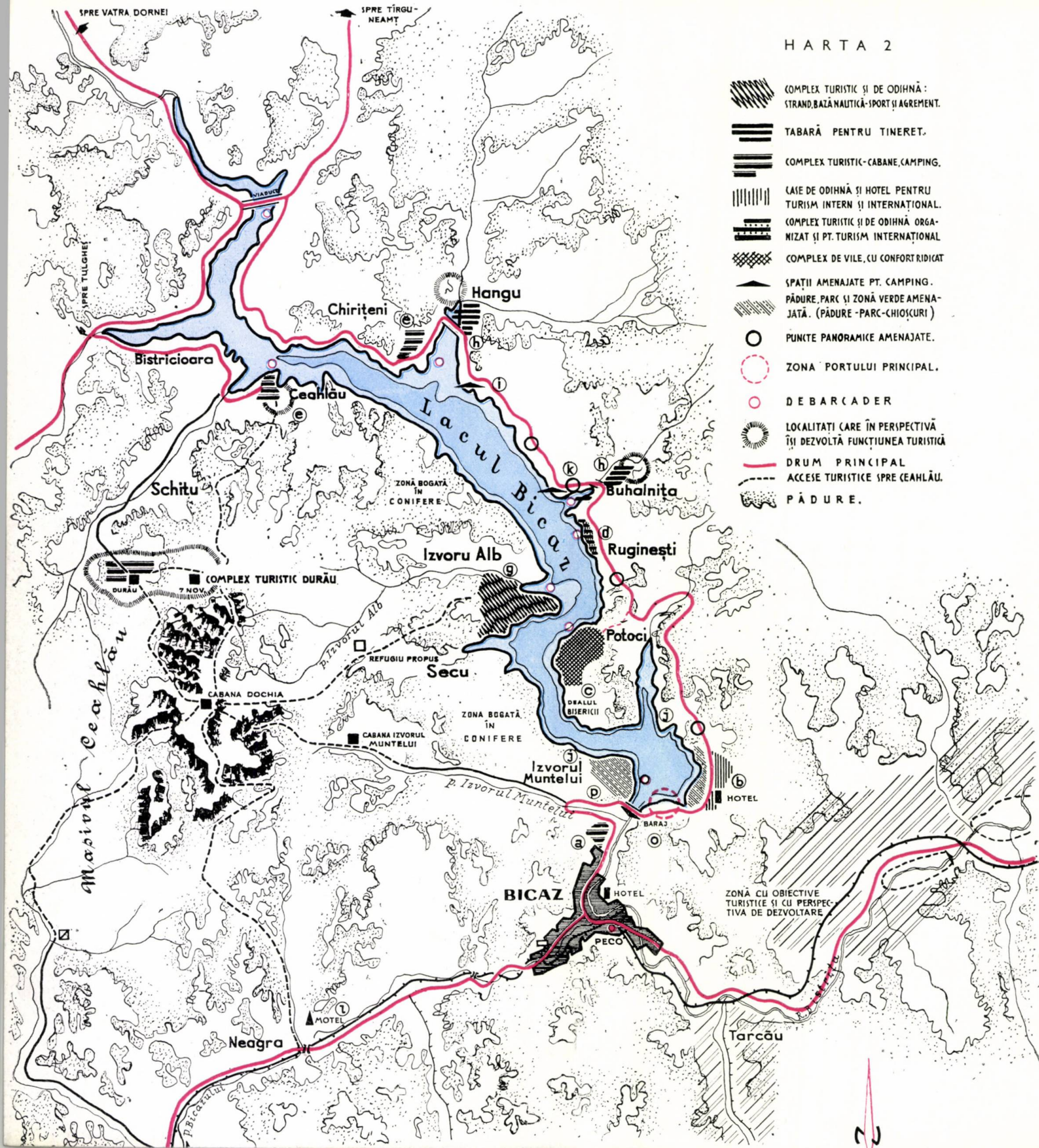
HARTA 1

SUPRAFAȚA REGIUNII = cc. 8.500 km²

HARTA 2

Barajul lacului Bicăz

Situarea acestei zone în centrul unei regiuni cu numeroase localități și obiective turistice, existente sau în perspectivă (Cheile Bicazului cu Lacul Roșu, valea Tarcăului, valea Bistriței, cu noi amenajări hidro-tehnice în curs de realizare, zona industrială în dezvoltare Roznov-Săvinești, localități de interes turistic ca Borsec, Tîrgu Neamț împreună cu grupul de monumente istorice și de arhitectură din apropiere, zona cursului superior al Bistriței pînă la Vatra Dornei, valea Bistricioarei), constituie un cadru deosebit de prețios pentru dezvoltarea în perspectivă a uneia dintre cele mai importante regiuni turistice din țară.

În cele ce urmează se prezintă cîteva aspecte și probleme mai importante studiate în cadrul lucrării.

Lacul Bicăz are o lungime de cca. 30 km la cota maximă (516 m.d.M.), la cota minimă (473 m.d.M.) retrăgîndu-se cca. 10 km. Lățimile variază între 0,5—2 km, iar adîncimea la cota maximă lîngă baraj este de 90 m, descrescînd cu cca. 3‰ pe talveg.

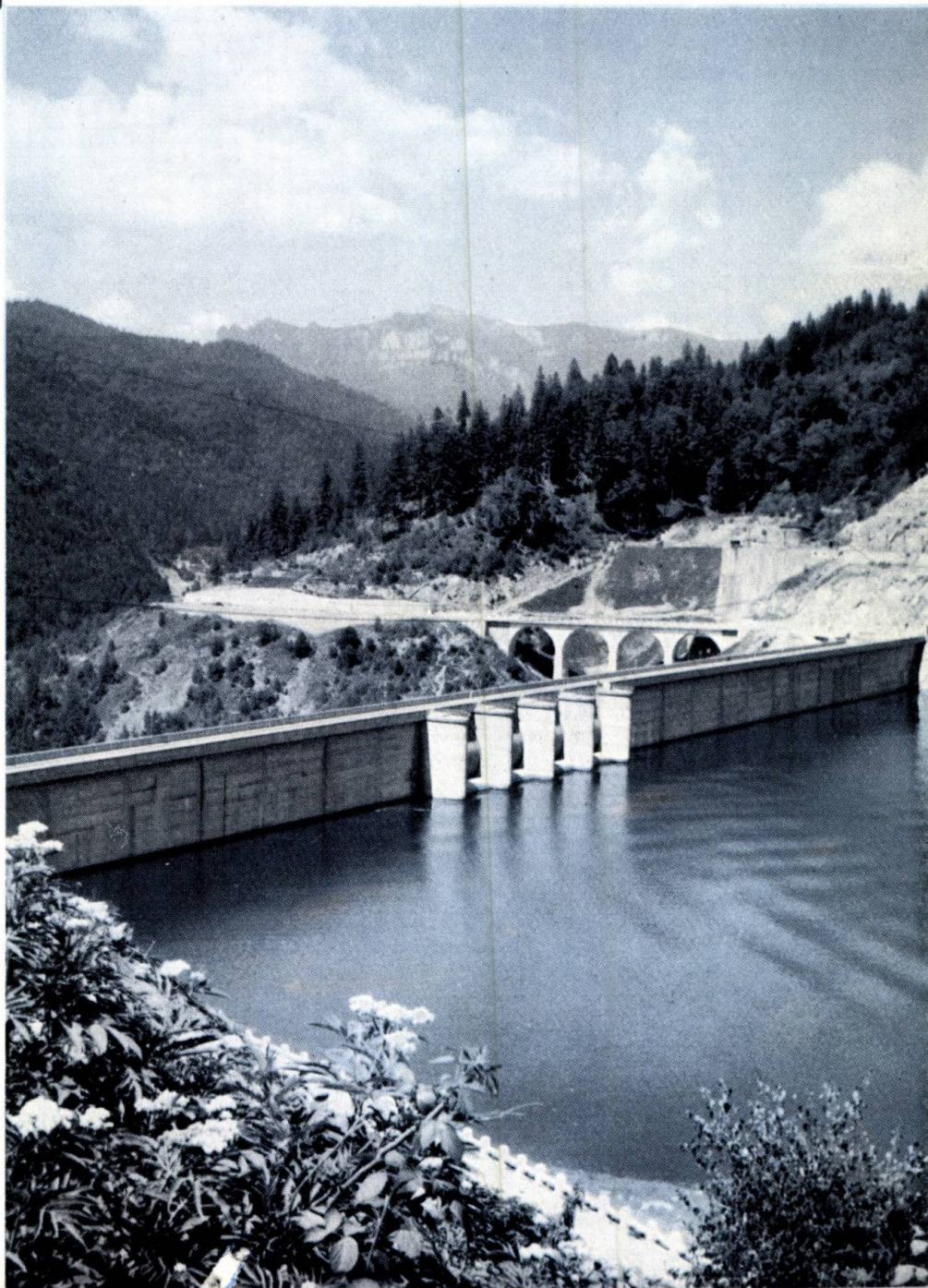
De-a lungul lacului există — construită în ultimii 3 ani — o șosea națională în lungime totală de 53 km, din care 38 km pe malul stîng, 1 km viaductul de traversare la Poiana Teiului, 10 km pe malul drept în zona de la «Coada lacului» și 4 km legătura cu localitatea Ceahlău.

Realizarea acestei șosele — adevărată «coloană vertebrală» a regiunii — este destinată a asigura:

— deservirea localităților și amenajărilor turistice din jurul lacului;

— refacerea rețelei rutiere, întrerupte prin crearea barajului, cu legături corespunzătoare în zona lacului și a altor regiuni:

- legătura de-a lungul văii Bistriței dintre Bacău și Piatra Neamț, cu așezările din zona lacului și cu cele din amonte, pînă la Broșteni și Vatra Dornei
- legătura între Ardeal (Toplița, Borsec, Tulgheș) și centrul Moldovei, prin zona de la «Coada lacului», pe valea Bistricioarei

Barajul lacului Bicăz văzut dinspre lac

Barajul lacului Bicăz văzut dinspre lac

- legătura, prin orașul Bicăz, cu Cheile Bicazului, Lacul Roșu și — în continuare — culoarul Olutului
- legătura cu valea Tarcăului (Ardeluța)
- legătura cu Tg. Neamț
- legături, prin drumuri locale turistice, cu masivul Ceahlău

Studiul elaborat a avut ca scop evidențierea marilor posibilități turistice pe care le oferă Lacul Bicăz și zona sa înconjurătoare, precum și elaborarea unor propuneri privind valorificarea acestor posibilități.

Frumusețea locurilor și interesul stîrnit de această însemnată realizare a regimului nostru, atrag în prezent numeroși vizitatori.

Pe baza diferitelor evidențe, completate cu sonde și informații locale, cercetarea de teren a apreciat că — în medie — în timpul sezonului de vară, în zilele de duminică sau sărbători, numărul de vizitatori este de cca. 5 000—6 000 (ajungînd, ca de pildă, în zilele de 1 și 2 Mai — la un vîrf de 9 000—10 000).

Ipotezele de calcul luate în considerare (posibilități de amenajare, gradul de dispersiune în zone turistice, populația regiunilor învecinate, norme de suprafețe pentru diverse tipuri de amenajări etc.) au determinat stabilirea în perspectivă a unui număr probabil de vizitatori de 12 000—15 000 (simultan, în perioada de vîrf).

Studiul a elaborat în continuare posibilitățile de amenajări turistice în raport cu suprafețele valoroase care permit asemenea amenajări cu caracter permanent și semipermanent (complexe turistice și de odihnă, baze sportive și de agrement, tabere pentru tineret, amenajări specifice odihnei de scurtă durată sau pentru vizitatori în trecere, păduri-parc și de agrement etc.), precum și capacitățile de vizitare, corespunzătoare numărului de vizitatori menționat mai sus.

La analizarea posibilităților privind principalele amenajări turistice și de odihnă s-a ținut seama de:

- Elemente caracteristice ale cadrului natural:
  - poziții cu priveliști panoramice (spre masivul

A—B: Profilul transversal al lacului Bicăz și al împrejurimilor sale în dreptul dealului Bisericii

1. Satul Secu — 2. Platoul Baicului — 3. Lacul Bicăz — 4. Dealul Bisericii — 5. Muntele Ceahlău

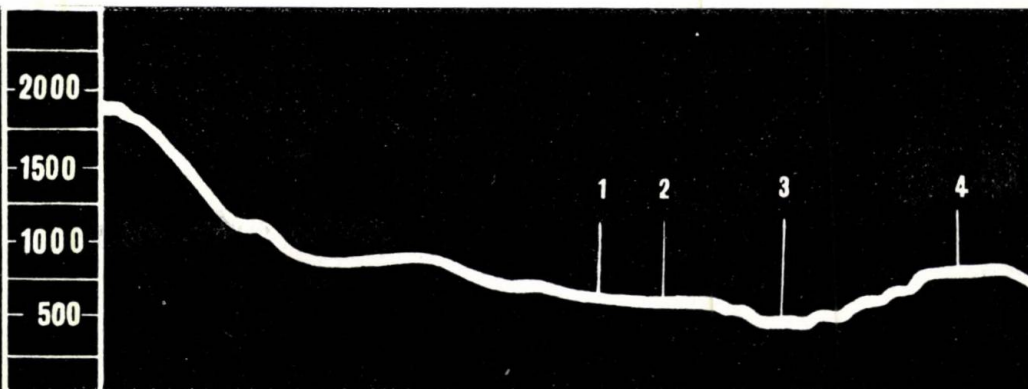
Scara lungimilor — 1: 100 000

Scara înălțimilor — 1: 50 000

Orașul Bicăz — Cartier de locuințe

Orașul Bicaș — Restaurantul « Ceahlău »

Ceahlău, spre baraj, spre « Șesul Hângului » etc.)

- posibilități favorabile de acces
- panta versanților
- gradul de împădurire și în general de vegetație (pășuni, flori, livezi etc.)
- condiții micro-climatice (adăpost față de vânturi, însorire, umiditate etc.)
- izvoare și posibilități de captare a acestora

— Poziția față de principalele căi de comunicație Piatra Neamț—Bicaș, Bicaș—Gheorgheni, c.f. Bacău—Bicaș).

— Apropierea față de baraj, viaduct și alte obiective turistice din zonă.

— Distanță față de așezările cu posibilități de deservire turistică în perspectivă (personal pentru funcții specifice ca: ospătari, îngrijitori, grădinari, meseriași, mecanici etc.; diferite dotări, posibilitatea aprovizionării cu unele produse alimentare perisabile).

— O rațională repartizare pe tot traseul, de-a lungul lacului.

— Posibilități de acces spre masivul Ceahlău sau alte puncte turistice din regiune.

Luându-se în considerare aceste criterii s-au propus o serie de amenajări turistice (harta 2) din care prezentăm în continuare câteva, tipice.

COMPLEXUL TURISTIC DIN ORAȘUL BICAȘ

— Amplasament: după limita nordică a orașului, pe partea stângă a șoselei (harta 2, punctul a).

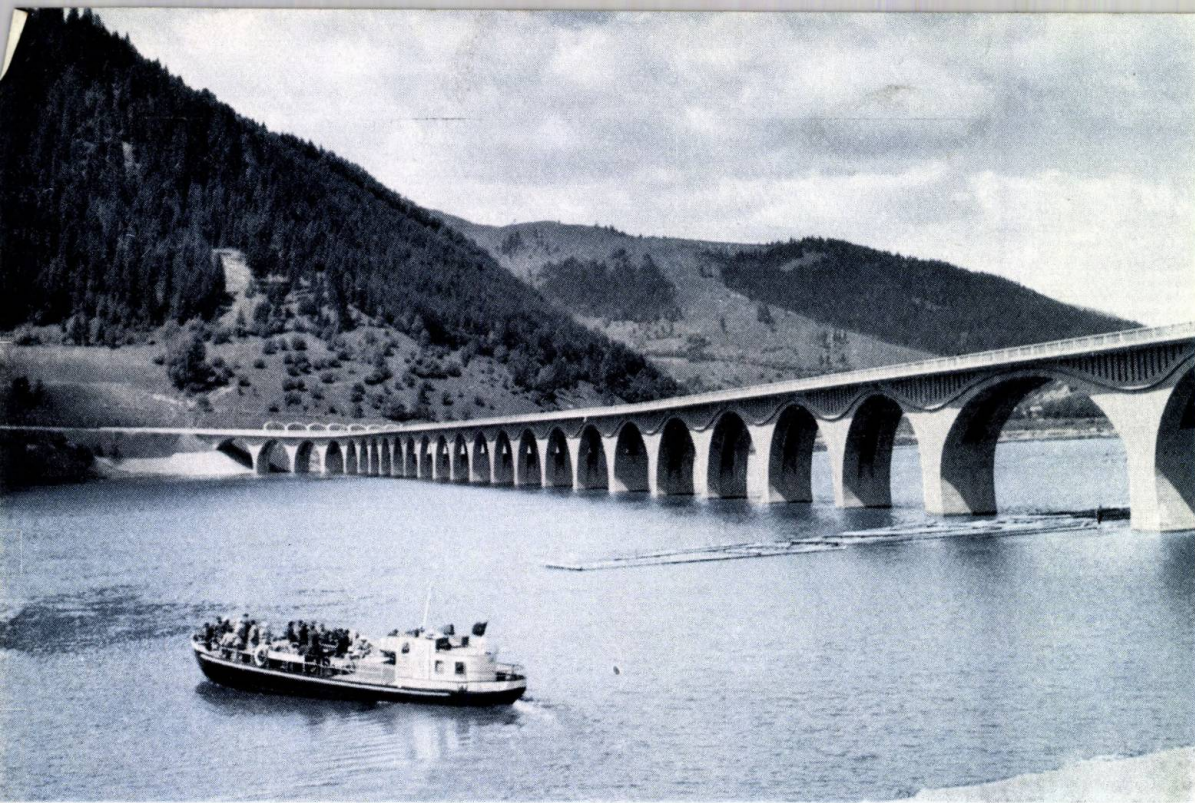
Capacitatea de vizitare: cca. 1 000 locuri.

Amenajări principale:

- cabane turistice (în general cu camere de 4—6 persoane)
- tabără și teren de camping
- restaurant
- terenuri de sport (volei, baschet, tenis)
- locuri de parcare pentru mijloace auto
- spații verzi amenajate
- chioșcuri de deservire (răcoritoare, tutunerie etc.)

Lacul Bicz — Podul de la Poiana Teiului

COMPLEX TURISTIC DE ODIHNĂ ȘI BAZĂ NAUTICĂ SPORTIVĂ ȘI DE AGREMENT

Amplasament: platoul de lângă satul Izvorul Alb, pe malul drept al lacului, în partea centrală a acestuia, într-o zonă cu vegetație bogată (pădurici, pajiști), cuprinsă între două mici golfuri și cu posibilități de acces ușor spre Ceahlău (harta 2, punctul g și pg. 31, fig. 3, punctul c).

Capacitate de vizitare: cca. 1 000 vizitatori

Amenajări principale:

- ștrand cu plajă, vestiare, dușuri etc.
- bază nautică cu debarcader
- restaurant, bufete, chioșcuri
- spații verzi, parc, pădure, agrement
- cabane turistice, cu capacitate de cazare de cca. 250 locuri

HOTEL TURISTIC ȘI GRUP DE CASE DE ODIHNĂ

Amplasament: terenul de pe partea dreaptă a drumului național, la aproximativ 4—5 km amonte de baraj, într-o zonă împădurită cu priveliște panoramică spre lac, Ceahlău, baraj și zona portuară a lacului (harta 2, punctul b).

Capacitate de vizitare: cca. 400 locuri.

Amenajări principale:

- hotelul, construcție cu mai multe niveluri (în funcție de cercetările geotehnice), dotat cu confortul corespunzător funcției turistice de prim rang — cu o capacitate de cca. 150 locuri
- case de odihnă (cu camere de 2—4 persoane, parțial amenajate pentru sezonul de iarnă, restaurant-pensiune etc.) cu o capacitate de cca. 250 locuri
- club (posibilități de proiecție, bibliotecă, săli de joc etc.)
- spații verzi amenajate

COMPLEX TURISTIC ȘI DE ODIHNĂ PENTRU TURISM INTERN ȘI INTERNAȚIONAL

Amplasament: în apropierea satului Ruginești, într-o zonă verde cuprinsă între drum și lac, cu teren în pantă lină, cu mici accente locale de relief, vedere panoramică spre Ceahlău și amonte lacului (harta 2, punctul d și pg. 31, fig. 3, punctul b).

Capacitate de vizitare: cca. 500 locuri

Amenajări principale:

- cabane turistice, prevăzute parțial cu posibilități de încălzire în vederea permanențizării
- restaurant
- debarcader
- accese la șosea, terenuri de parcare
- plajă
- spații verzi și alei de acces spre lac
- terenuri de sport
- anexe administrative

TABĂRĂ PENTRU TINERET

Amplasament: în apropierea satului Buhalnița, pe malul stîng al pîrîului cu același nume, în imediata apropiere de vărsarea lui în lac (harta 2, punctul h).

Capacitate de cazare: cca. 500 locuri

Amenajări principale:

- cabane-barăci, parțial prevăzute cu încălzire
- cantine
- terenuri de sport, inclusiv sporturi de iarnă
- debarcader și plajă în golful de la vărsarea pîrîului

COMPLEX TURISTIC LA DURĂU

Amplasament: pe valea Schitului, în zona actualelor cabane turistice și a punctului turistic Mînăstirea, pe unul din accesele principale spre masivul Ceahlău.

Capacitate: cca. 300 locuri.

Amenajări principale: cabane turistice, prevăzute parțial cu instalații de încălzire în vederea funcționării în tot timpul anului.

Pentru perspectivă se va lua în studiu posibilitatea amenajării la Durău a unei localități cu caracter permanent, cu funcție climaterică, turistică și prevăzută cu dotări corespunzătoare pentru practicarea sporturilor de iarnă.

COMPLEX DE VILE CU CARACTER SPECIAL

(pentru oaspeți de vacanță, demnitari etc.)

Amplasament: partea dinspre nord-vest a masivului împădurit al dealului Bisericii, situat în zona centrală a lacului, cu priveliște panoramică spre

masivul Ceahlău și partea din amonte a lacului (harta 2, punctul c pg. 31, și fig. 3, punctul a).

Capacitatea de cazare: cca. 100 locuri

Amenajări principale:

- vile prevăzute cu un grad de confort ridicat
- drum de acces pentru mijloace auto
- debarcader
- plajă
- amenajare pădure-parc

★

În afară de tipuri de amenajări prezentate au mai fost propuse: un motel, cabane pe drumurile de acces spre Ceahlău (harta 2, punctul f), terenuri amenajate pentru camping (harta 2, punctul i), amenajări de agrement, păduri-parc (harta 2, punctul j), belvedere (harta 2, punctul k), precum și alte amenajări de mai mică importanță.

Pe lângă problemele specifice turistice pe linia sistematizării complexe a teritoriului, studiul a luat în considerare și alte aspecte legate de factori care trebuie să condiționeze o dezvoltare corespunzătoare a funcției turistice.

Se menționează printre propunerile făcute în legătură cu aceste probleme:

— electrificarea zonei lacului prin construirea unei linii de transport de 35 kV, racordată la sistemul energetic;

— alimentarea cu apă potabilă;

— construirea unui port corespunzător pentru navigația pe lac, în vederea deservirii turistice, cât și în scopul asigurării unor legături între localități (în special cele de pe malul drept, lipsite de căi rutiere);

— descongestionarea circulației prin construirea unui traseu special pentru transportul buștenilor plutăriți pe lac.

Au mai fost de asemenea propuse o serie de măsuri în legătură cu dezvoltarea corespunzătoare a orașului Bicăz, ținându-se seama de funcțiile turistice în creștere ale acestei localități, «poartă de intrare» și centru coordonator al întregii zone (mărirea gării, lărgirea căilor de acces spre baraj, organizarea unui transport în comun, hotel, dezvoltarea rețelilor de unități de deservire, stație de benzină, combaterea nocivităților produse de fabrica de ciment etc.).

În cuprinsul studiului au fost propuse și o serie de măsuri organizatorice imediate, absolut necesare pentru asigurarea unei protejări a valorosului fond turistic pe care îl prezintă zona studiată. Printre aceste măsuri se menționează restricțiile de amenajări și construcții necorespunzătoare, în anumite zone indicate pentru amenajări turistice.

★

Cele câteva date prezentate au avut menirea de a înfățișa modul în care a fost gândită amenajarea

turistică a lacului Bicăz (odihnă, turism, agrement, sporturi) și importanța dezvoltare pe care o va putea căpăta acesta, centru al uneia din cele mai frumoase regiuni turistice din țară.

Studiul efectuat se continuă prin elaborarea unui proiect de sistematizare complexă, în care zona lacului Bicăz — încadrată într-un teritoriu mult mai larg cuprinzând valea Bistriței între Vatra Dornei și Piatra Neamț — va fi tratată în mod deosebit, în raport cu importanța valorii turistice și a numeroaselor posibilități de care dispune pentru dezvoltarea în perspectivă.

Dr. ec. C. SPIRIDE, ing. S. HERȘCOVICI
arh. ADRIANA POPP, arh. GH. IACOVESCU

Valea Bistriței

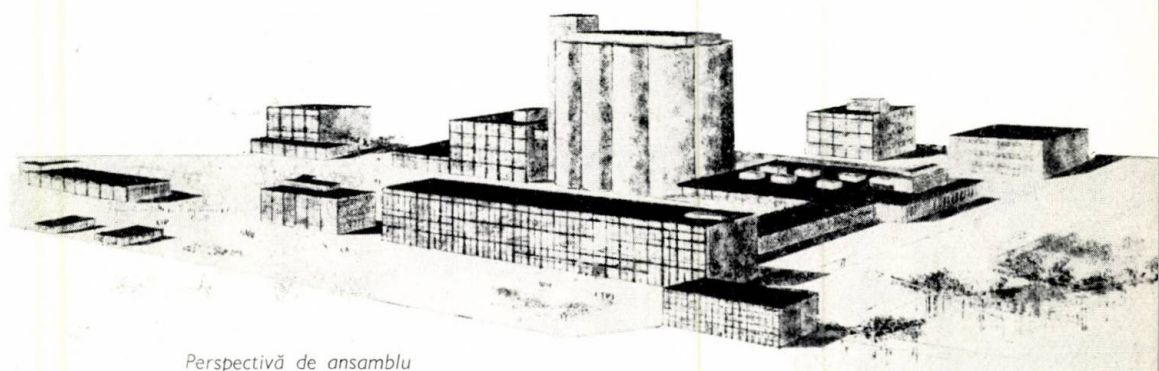

F A B R I C A   D E   U L E I   « U N I R E A » - I A S I

Sarcina de proiectare a fost întocmită în trimestrul I al anului 1960, șantierul fiind deschis în trimestrul IV al aceluiași an. Fabrica a intrat în funcțiune la 1 ianuarie 1962, în prezent depășind capacitatea proiectată. Sarcinile trasate de cel de

Autori: arhitecții Al. Costinescu, Liliana Coradino
Coautor: arh. Maria Novîchi
Colaboratori:
Rezistență: inginerii M. Petrescu, E. Toma, N. Hulpoi,
V. Costescu
Tehnologie: inginerii M. Gheorghiu, M. Ritiș, N. Afilipoaie
Șef de proiect complex: ing. E. Metta
I.P.I.A.

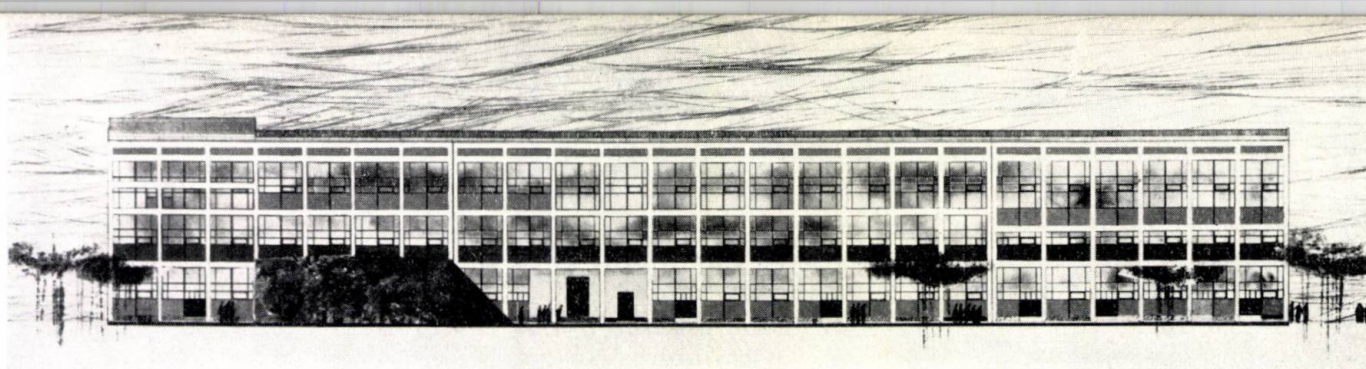
Perspectivă de ansamblu

Desfășurare generală

Fațada posterioară

al III-lea Congres al P.M.R., ca întreprinderile noi să intre în funcțiune cel mai târziu în 24 luni de la deschiderea șantierului, au fost astfel îndeplinite și depășite.

Întreprinderea a fost amplasată în zona industrială a orașului Iași, la data întocmirii sarcinii de proiectare numai conturată în schița de sistematizare a orașului. Pentru stabilirea definitivă a amplasamentului a fost necesară elaborarea unui studiu de amplasare în zonă, care a constituit primul pas în sistematizarea zonei industriale a orașului Iași.

Conform temei de proiectare, fabrica face parte dintr-un complex industrial, în anii următori urmînd a se construi în jurul nucleului creat: o fabrică de halva și produse zaharoase, organic legată de fabrica de ulei, și o fabrică de zahăr.

Ținîndu-se seama de această premiză, pavilionul administrativ și magazia de materiale au fost corespunzător dimensionate și amplasate pentru a deservi întregul complex.

În vederea realizării aceluiași scop s-au proiectat și rețelele exterioare, liniile de garaj, drumurile și racordurile pentru utilități.

La întocmirea planului general a fost de asemenea necesar să se țină seama de faptul că alăturat de fabrica de ulei era prevăzut a se construi centrala de termoficare a zonei industriale, ceea ce a condiționat amplasarea grupului siloz — casa mașini, de unde centrala termică ar fi primit cojile utilizate drept combustibil.

Față de unitățile industriale cu același profil, existente atît în țară cît și în străinătate, s-a schimbat radical concepția de proiectare, comasîndu-se toate secțiile de fabricație al căror proces tehnologic și norme PCI, sanitare și de protecția muncii, au permis acest lucru, pînă în prezent toate întreprinderile similare proiectîndu-se pavilionar.

Astfel:

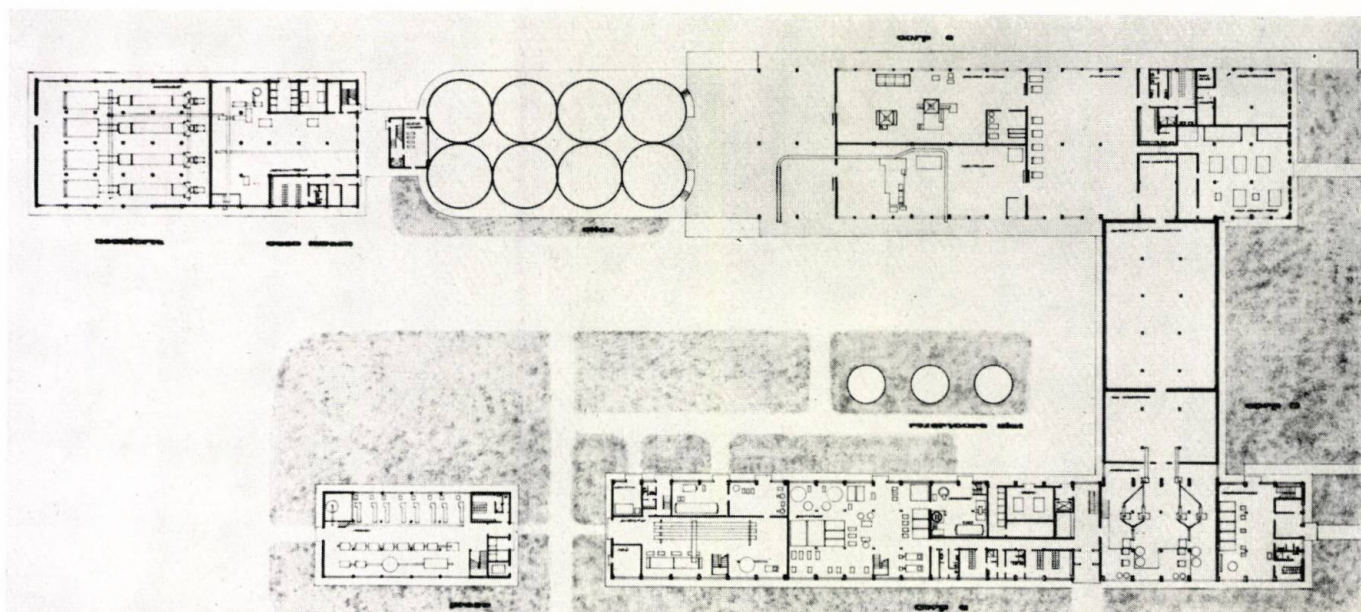
— Operațiile de primire, uscare, depozitare și descojire a semințelor se desfășoară într-un ansamblu de construcții format dintr-un siloz din beton armat, cu 8 celule de

10 m diametru și 46 m înălțime, și casa sa de mașini, în care au fost amplasate utilajele desfășurării acestor operațiuni, realizîndu-se legături tehnologice scurte, ceea ce a ieftinit considerabil valoarea utilajelor de transport, a instalațiilor aferente și a construcțiilor.

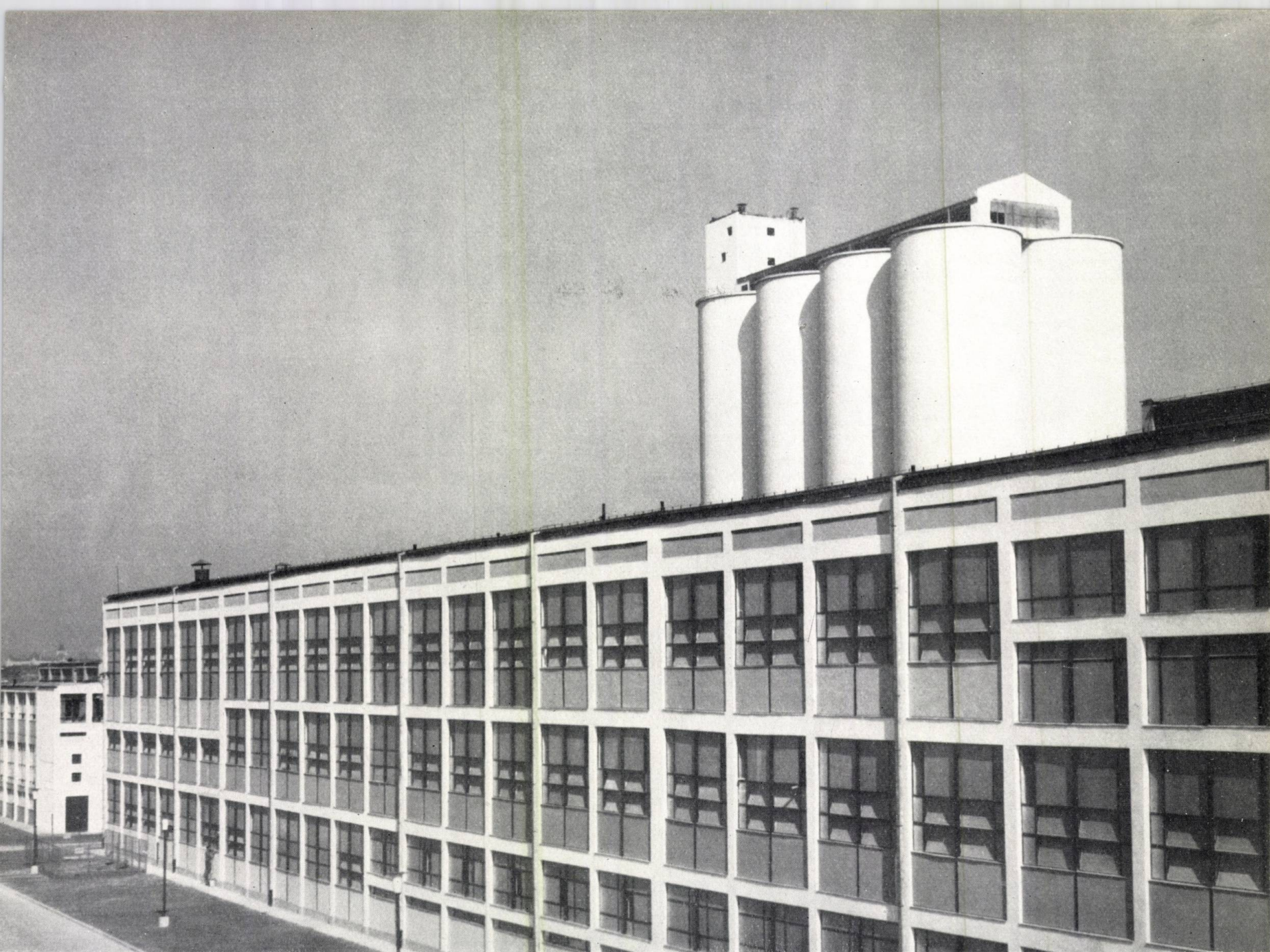
— S-au amplasat, de asemenea într-o singură construcție, secțiile principale de fabricație: extracția, rafinăria, hidrogenarea, secția de prelucrare a margarinei, depozitul răcit pentru margarină, spălătoria de butoaie, îmbutelierea în sticle a uleiului și centrala frigorifică, soluție folosită pentru prima oară în lume la realizarea unei întreprinderi pentru fabricarea uleiului.

S-au proiectat pavilionar: secția de electroliză care produce hidrogenul necesar solidificării uleiului și care nu poate fi comasată cu alte construcții, datorită condițiilor impuse de normele PCI; magazia de șrot prezentînd pericol de incendiu și explozie; secția preselor; centrala termică folosind drept combustibil cojile de floarea soarelui și magazia de materiale.

Planul corpurilor principale de fabricație

Detaliu de fațadă

Comasarea construcțiilor a permis realizarea unor indici superiori de ocupare a terenului și, ca urmare, ieftinirea costului lucrărilor de drumuri și rețele exterioare.

Indicii tehnico-economici obținuți sînt:

- suprafața de teren ocupată ..... 82 904 m²
- suprafața construită 14 600 m²
- drumuri și plat-forme ..... 14 000 m²

- zona c.f. .... 4 500 m²
- gradul de ocupare 40 %

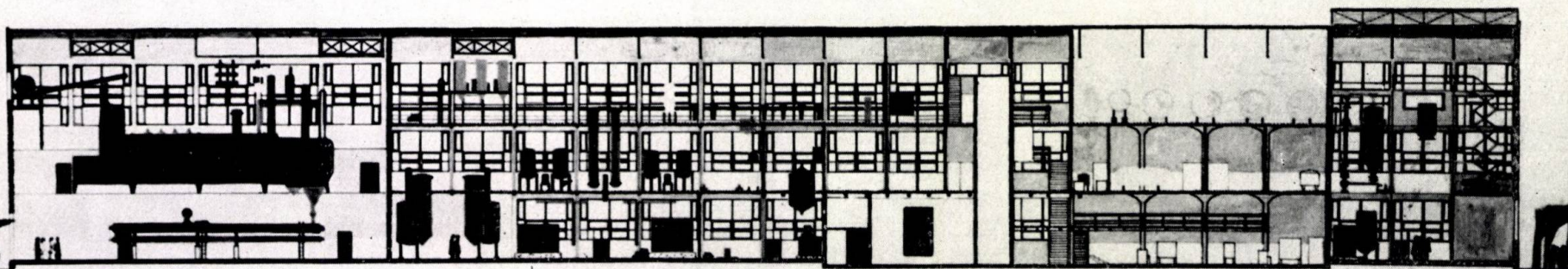
Acești indici sînt cu 20% superiori celor de la fabrica de ulei « Oltenia » - Podari, amplasată și aceasta într-un complex cu o fabrică de zahăr, și cu 30% celor de la fabrica « Interindustrial ».

Totodată s-a obținut o judicioasă zonificare și dispunere a clădirilor și instalațiilor în planul general.

Deservită de un fascicol de linii de garaj, zona de depozitare — formată din silozul de semințe, expediția de ulei și margarină, depozitul exterior de ulei în rezervoare metalice, rampa de expediție a uleiului la cisterne, magazia de șrot și magazia de materiale — ocupă partea din fund a terenului.

Zona de fabricație — formată din secția preselor, corpul principal de fabricație cuprinzînd secțiile:

Corpul principal — Secțiune longitudinală

extracție, rafinărie, hidrogenare și fabricație margarină, formînd partea sa înaltă, și secția electroliză — constituie frontul principal al ansamblului spre șoseaua Tuțora, arteră principală a zonei industriale.

Între cele două fronturi de clădiri se află o vastă platformă pavată unde se desfășoară manipulările de materiale ce se transportă cu autocamioanele: semințe transportate de la distanțe mici, sticle și butoaie de ulei și margarină ce se expediază în oraș. Toată această circulație este mascată spre șosea de clădirea corpului principal de fabricație.

La alinierea șoselei principale, constituind cea de a treia zonă, au fost amplasate: pavilionul administrativ, dimensionat și pentru necesitățile viitoarei fabrici de zahăr cu

care fabrica de ulei va forma un complex alimentar și, creînd un largo la intrare, pavilionul de poartă și postul PCI a cărui fațadă spre șoseaua Tuțora a fost concepută ca un panou decorativ accentuînd și punînd în valoare intrarea în fabrică.

O rețea de drumuri judicios dimensionată, realizată din calupuri din granit, asigură în cele mai bune condiții circulația în incintă.

Peluze de iarbă, arbuști și grupuri de arbori ornamentali agrementează ansamblul și contribuie la sublinierea calităților sale arhitecturale.

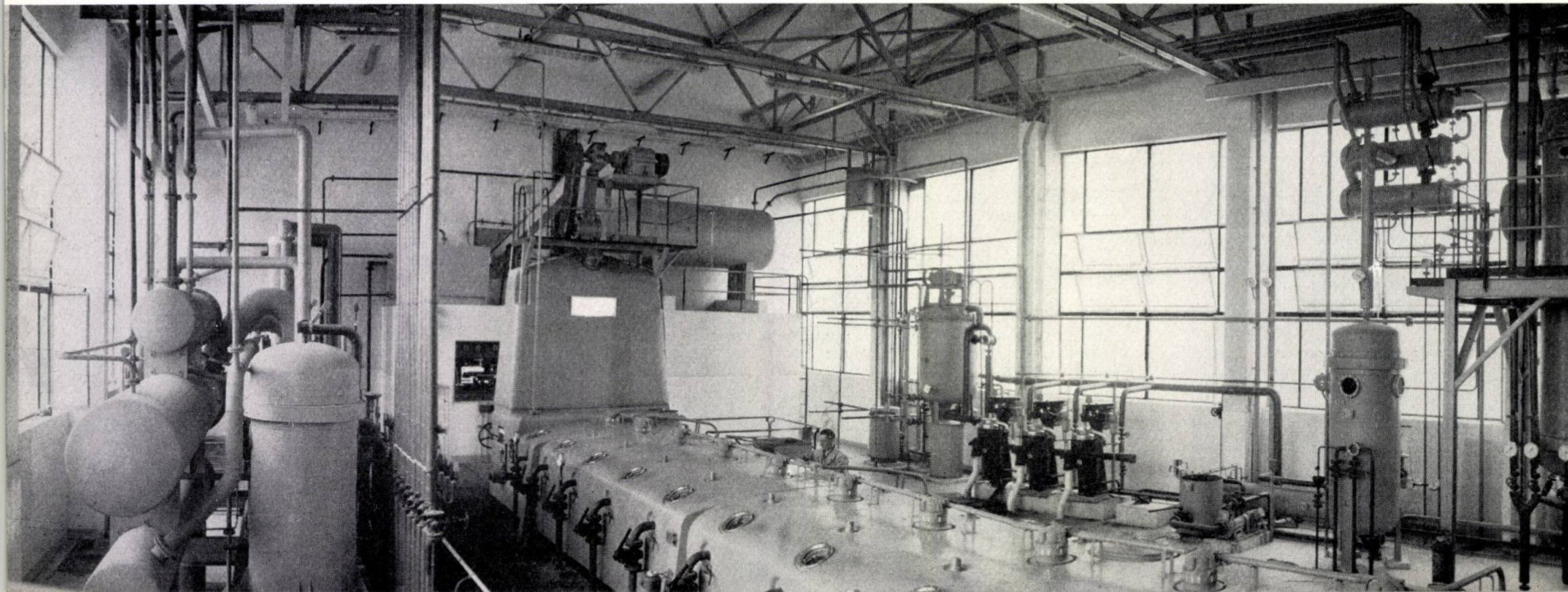
Soluțiile constructive adoptate corespund celui mai înalt nivel al tehnicii actuale atît din punct de vedere economic cît și din punct

de vedere al industrializării execuției lucrărilor, fapt care a permis constructorului să execute construcțiile, instalațiile și montajul utilajului într-o perioadă de numai un an.

Cu toate că necesitatea prevederii de goluri în planșee impunea, în cazul folosirii betonului armat, realizarea de construcții monolit, totuși s-au utilizat în majoritatea cazurilor prefabricate.

S-au realizat integral din prefabricate: corpul principal de fabricație, o hală cu parter și două niveluri (avînd stîlpii prefabricați, ferme metalice și acoperișul din plăci termoizolante); corpul de construcție cuprinzînd: spălătoria de butoaie, îmbutelierea uleiului în sticle și centrala frigorifică (cu

Interior

stâlpi prefabricați, grinzi Matarow prefabricate și acoperișul din chesoane); uscătoria de semințe avînd întreaga structură (stîlpii, grinzele și chesoanele învelitorii) prefabricată, și corpul electroliză, realizat pe ziduri portante și cu învelitoarea din chesoane prefabricate.

Silozul de semințe, care prin dimensiunile sale și datorită naturii terenului a pus probleme dificile de fundare, a fost realizat cu cofraje glisante acționate cu prese « Interconsult ».

Fundat pe un radier general, sprijinit pe piloți prefabricați, silozul — ale cărui dimensiuni impresionante au fost arătate mai sus — a fost glisat împreună cu turnul elevatorilor, înalt de 56 m, în numai 16 zile.

Calitățile funcționale ale ansamblului și utilizarea celor mai avansate metode de realizare a construcțiilor sînt puse în valoare și de judicioasa sa rezolvare arhitecturală.

Cu toată marea diversitate de forme și volume, ale clădirilor, generată de satisfacerea necesităților procesului tehnologic și totodată de o economică dimensionare a lor, s-a realizat totuși un ansamblu care se remarcă prin unitatea sa arhitectonică și prin încadrarea sa armonioasă în peisajul înconjurător.

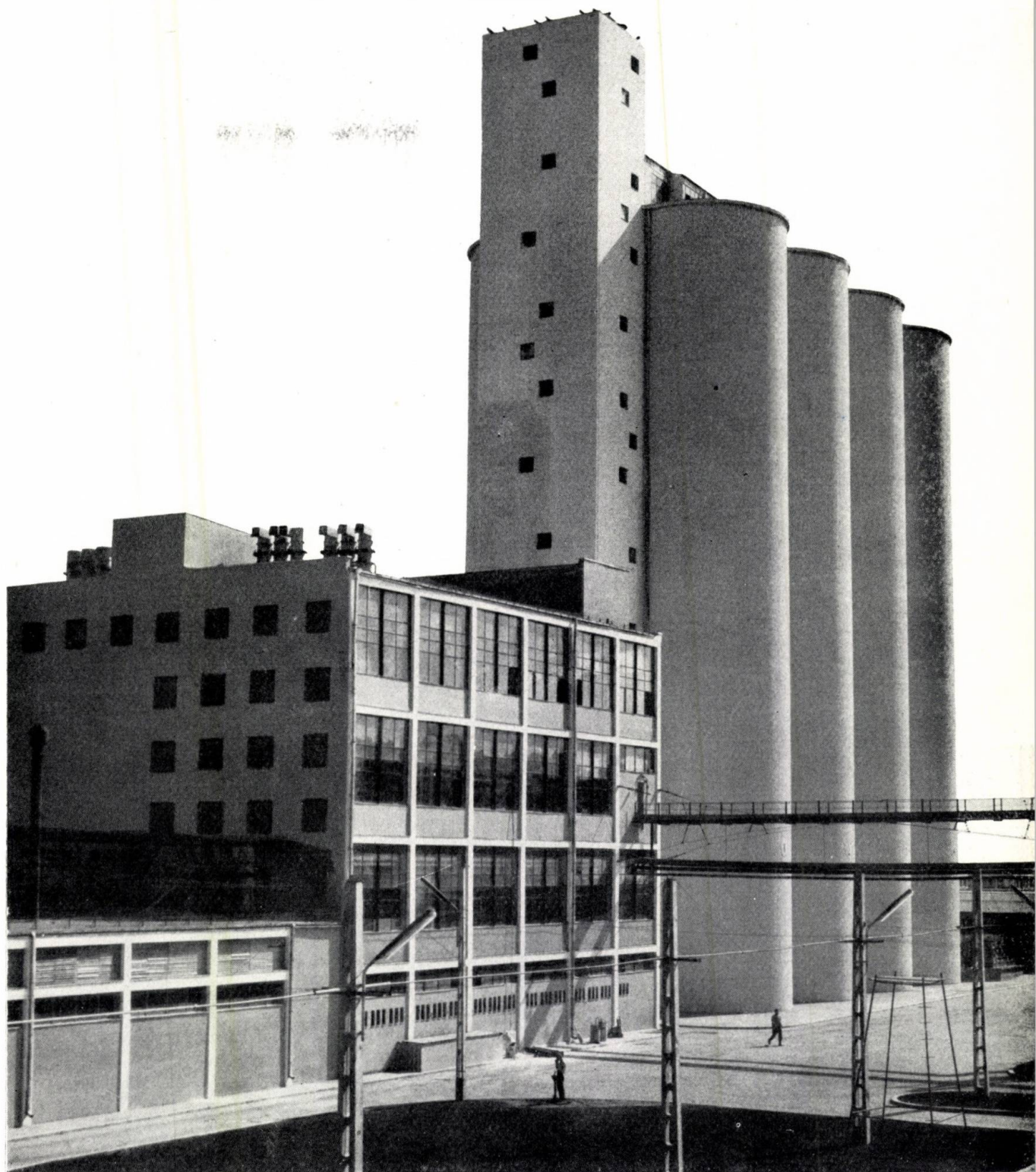
Urmărindu-se un ritm uniform pe fațadele de diferite înălțimi ale clădirilor, utilizîndu-se detalii comune și aceeași gamă de culori în tratarea fațadelor, s-a asigurat o unitate care dă întregului complex o notă caracteristică.

Complexul este dominat de silueta zveltă a silozului de semințe care, ca o replică modernă a turelor monumentelor bătrînului Iași, se profilează impunător pe dealurile care înconjoară zona industrială și face ca ansamblul să constituie un punct remarcat atît din oraș cît și de pe artera de penetrație dinspre București-Vaslui.

Întrebuițarea, atît la interior cît și la exterior, a finisajelor colorate contribuie favorabil atît la sublinierea calităților plastice ale construcțiilor cît și la crearea unei atmosfere de optimism favorabilă desfășurării muncii.

Arh. AL. COSTINESCU,
arh. LILIANA CORADINO

Silozul și casa de mașini

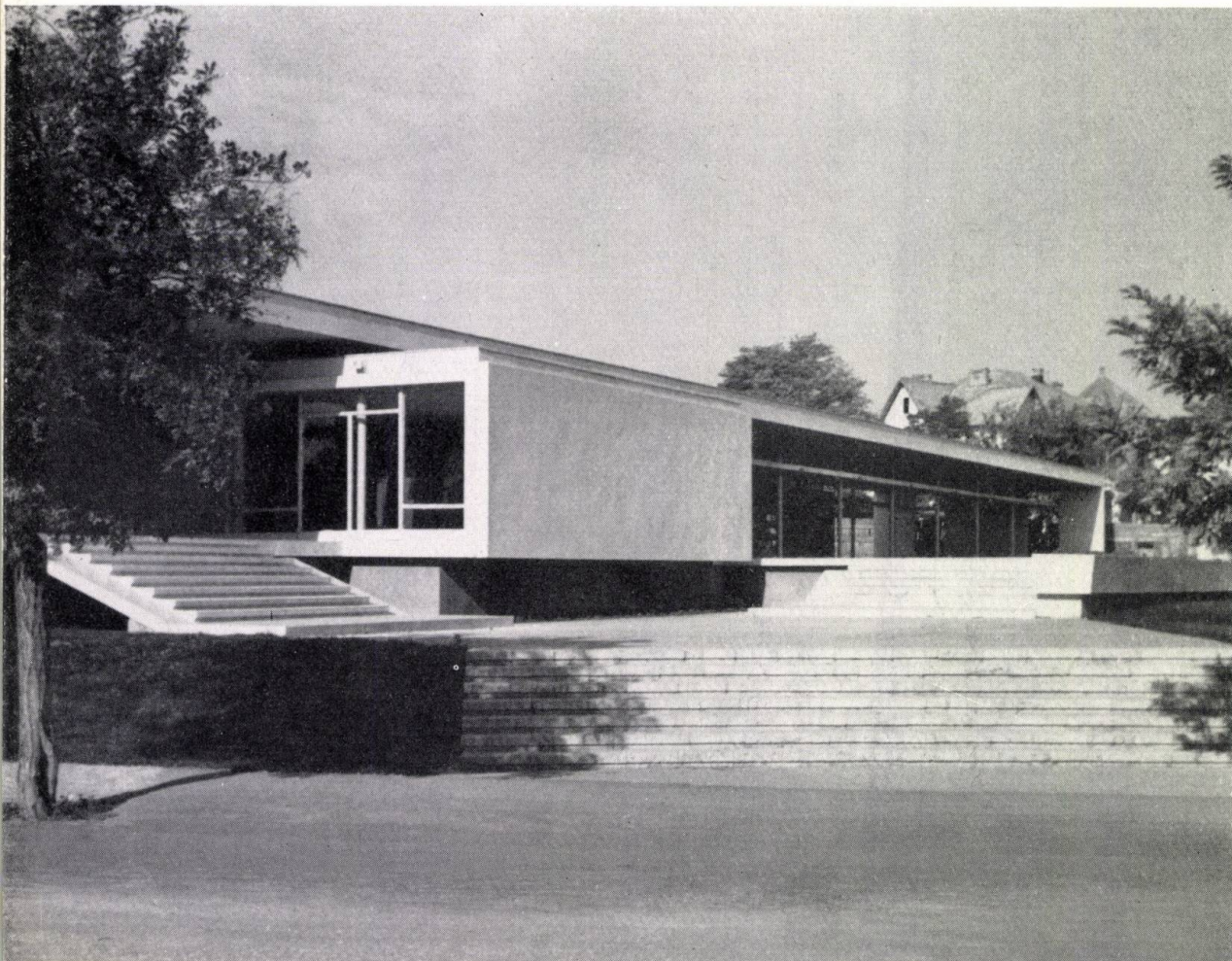

Fațada principală

RESTAURANT-CANTINĂ LA TECHIRGHIOI

Autori: arhitecții Rodica Dumitrașcu, I. Pușchilă, Al. Tsaquiris
D.S.A.P.C. — Constanța

Intrarea principală

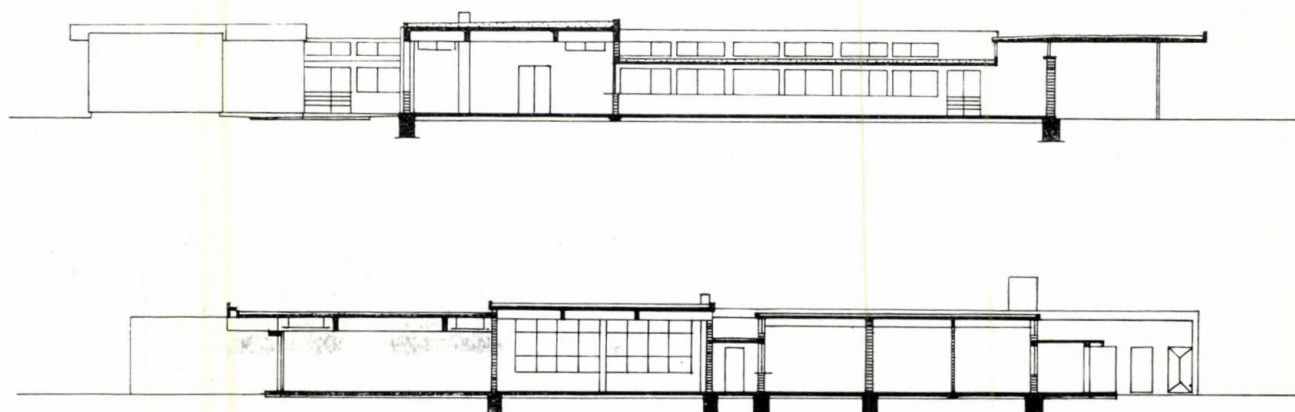
În ultimii ani, afluența mare a oamenilor muncii la tratament și cură în orașul Techirghiol a ridicat problema construirii unui ansamblu care să poată servi de cantină sau restaurant, în întregime pe perioada sezonului de vară și parțial în restul anului.

Cantina-restaurant este amplasată pe un teren care prezintă o pantă de cca. 6%, oferind o perspectivă asupra întregului lac Techirghiol.

Cantina-restaurant are o capacitate de 1 500 de locuri în două serii; 500 de locuri au fost repartizate în spații închise — în două săli — revenind cca. 1,20 m² loc de masă în spațiu închis, și 250 de locuri pentru terasele acoperite, revenind cca. 1,40 m² loc de masă în spațiu deschis.

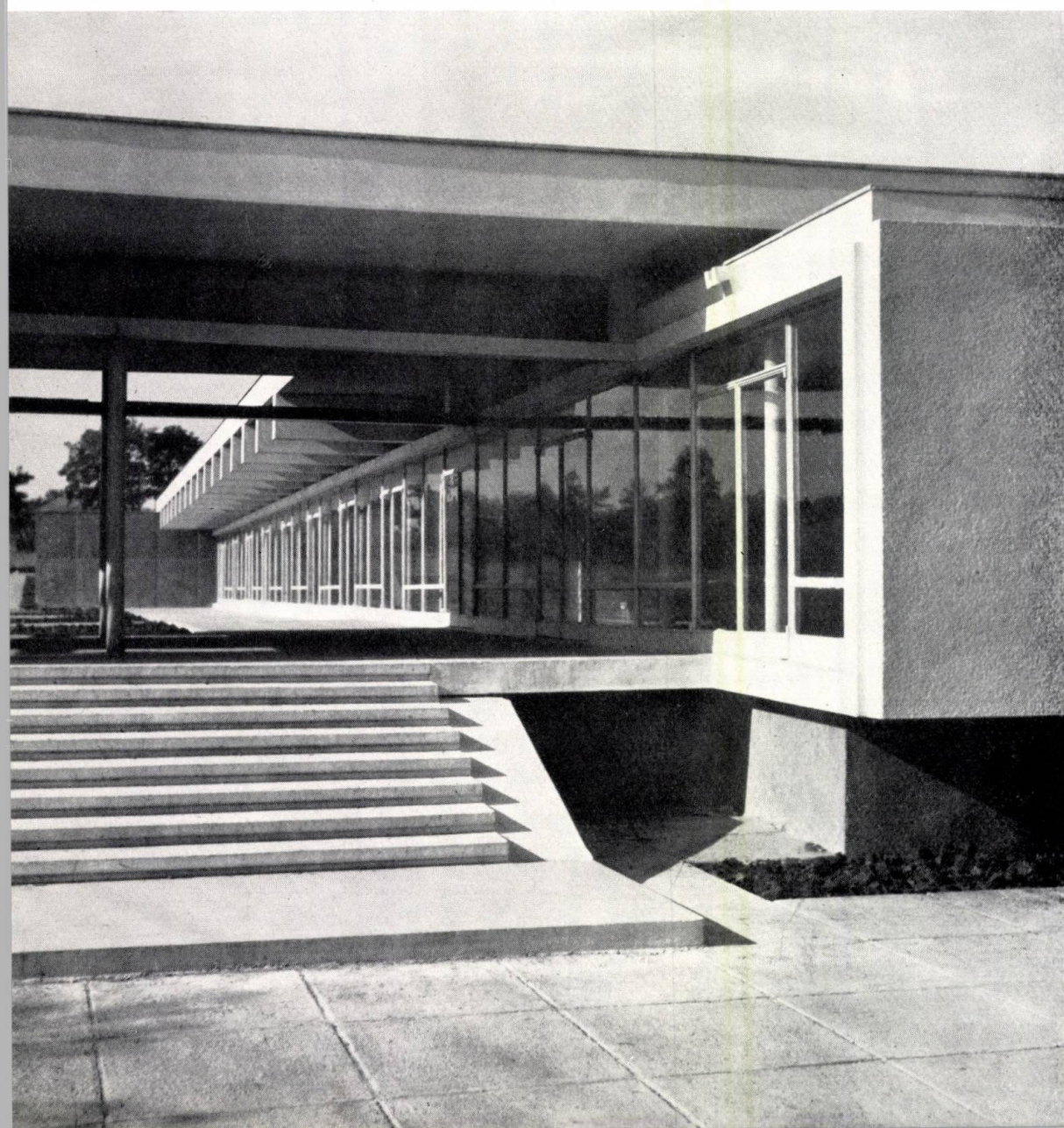
Tema a fost astfel transpusă în proiect, încât întreg ansamblul să poată funcționa în diferite scopuri: fie în întregime cantină, fie cu sala mare cantină și sala mică restaurant, fie cu ambele săli restaurant. De asemenea, prin instalarea unei linii de autoservire (dat fiind poziția oficiului), în sala mare poate funcționa un restaurant cu autoservire.

Secții

Detaliu de intrare

Construcția se dezvoltă numai pe parter, la subsol fiind centrala termică; astfel s-a ușurat circulația și s-a evitat instalarea de monte-charges-uri și scări de serviciu.

Serviciile au fost dimensionate pentru o producție de 1 500 de mese pe zi.

Depozitele au fost legate direct de spațiile pe care le deserveșc prin uși și ghișee, spre a evita crearea unor coridoare suplimentare și pentru a evita transporturile; aceasta a dus la posibilitatea separării circulației obișnuite de circulația curată, în acest scop vestiarele cu grupurile sanitare pentru personalul de serviciu fiind amplasate cu trecere obligată.

Sectorul de deservire este constituit din sălile de deservire și terasele respective; sala mică fiind încălzită va putea folosi și iarna, cu un hol de intrare cu vestiar și un grup sanitar încălzit.

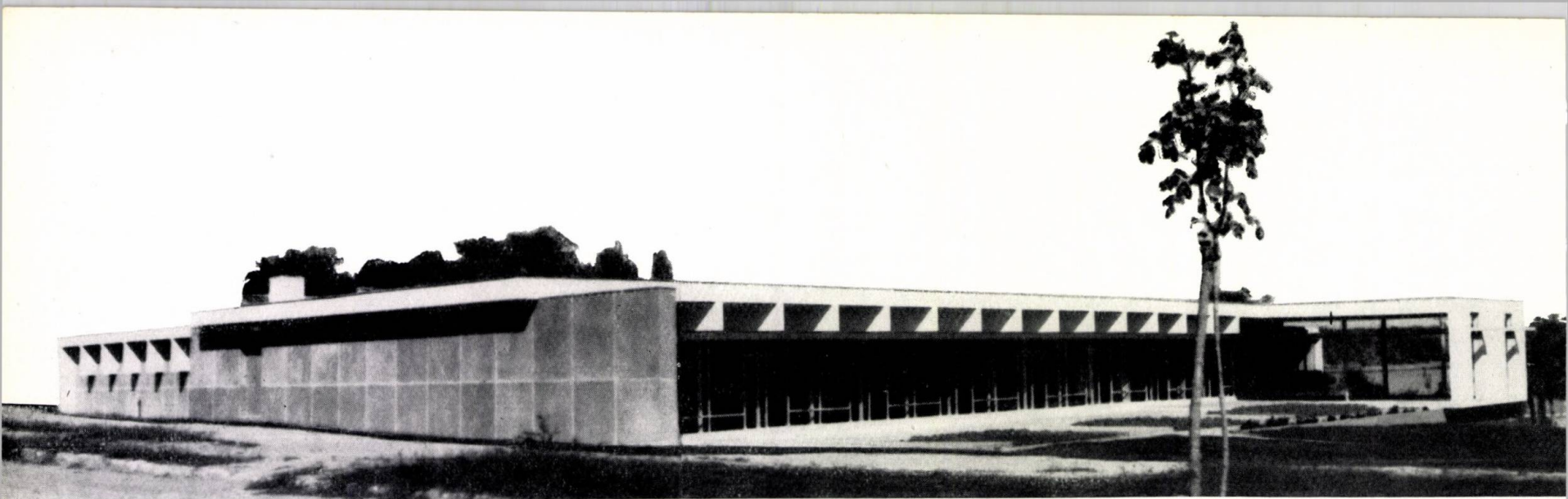
Sectorul de distribuție este compus din oficiu cu ghișeele necesare la bucătărie, spălător de veselă, băuturi, prăjituri și pâine. Circulația la și de la oficiu nu se intersectează cu cea a consumatorilor.

Sectorul de preparare este compus din bucătărie, bufet rece, laborator de cofetărie (pentru întreaga stațiune) preparării, legume, carne și pește; circulația în acest sector este complet separată de rest.

Sectorul de depozite are de asemenea o circulație complet separată.

În plastica acestei cantine-restaurant s-a urmărit o exprimare simplă, clară și armonioasă, folosind pentru finisajele ex-

terioare beton, cărămidă aparentă și tencuieli de terasit și praf de piatră. La interior, în sălile de consumație, s-a folosit cărămidă aleasă, rostuită pe orizontal, pentru tavane și grinzi, praf de piatră și terasit, pentru pardoseli — plăci de mozaic venețian în săli și plăci de beton pe terase. Serviciile au fost finisate cu faianță sau ulei, zugrăveli simple și pardoseli din mozaic de marmură cu ciment alb.

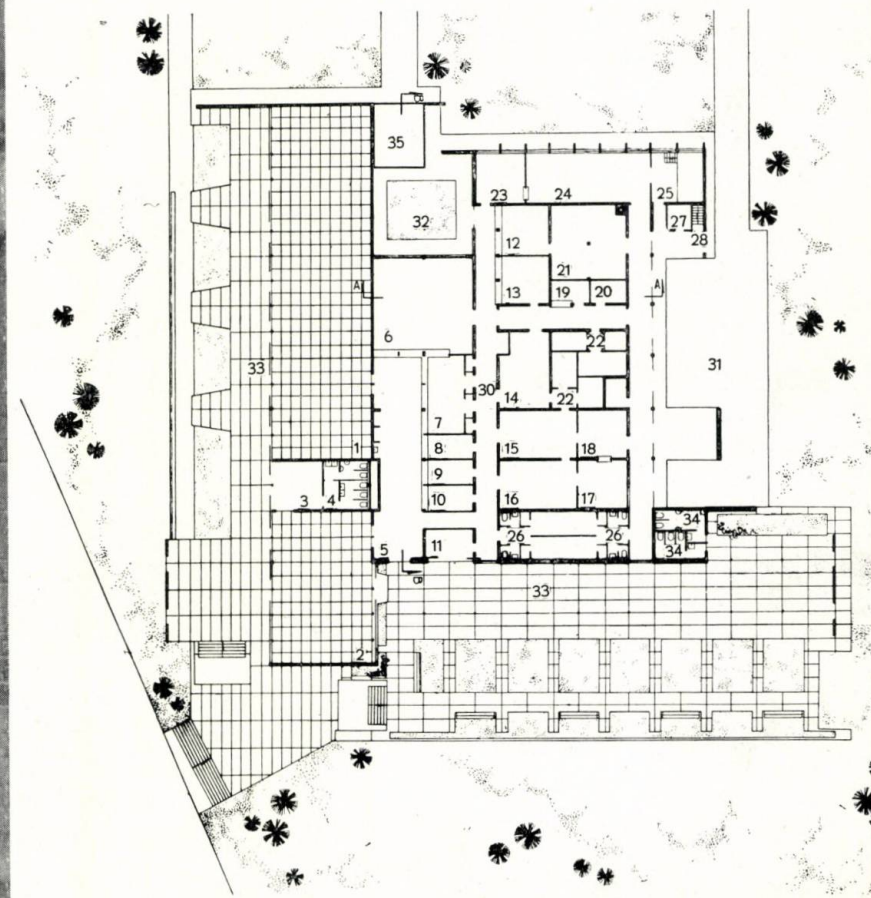
Soluția constructivă constă, la sălile de consumație și terase, din stâlpi metalici și plăci cu grinzi de beton armat care casetează planșeul, iar la sectorul de servire, din ziduri portante și plăci cu grinzi din beton armat.

- 1 — Fațada laterală și cea posterioară
- 2 — Decorație murală pe terasa din fațada principală
- 3 — Plan

1. Sala mare — 2. Sala mică — 3. Hol — 4. Grup sanitar — 5. Oficiu — 6. Bucătărie — 7. Spălător vase — 8. Piine — 9. Băuturi — 10. Prăjituri — 11. Bufet rece — 12. Preparate zarzavat — 13. Preparare carne — 14. Depozit de băuturi — 15. Preparare prăjituri — 16. Patiserie — 17. Coacere — 18. Ambalaje — 19. Preparare pește — 20. Birou de primire — 21. Depozit de zarzavat — 22. Depozit frigorific — 23. Cameră de zi — 24. Depozit de coloniale — 25. Depozit — 26. Grupuri sanitare — 27. Moară pentru gunoi — 28. Acces la centrala termică — 29. Circulație murdară — 30. Circulație curată — 31. Curte de serviciu — 32. Curte personal — 33. Terasă acoperite — 34. Grup sanitar — 35. Post trafa

I
2 3 4

- 4 — Peretele decorat al terasei din fațada principală

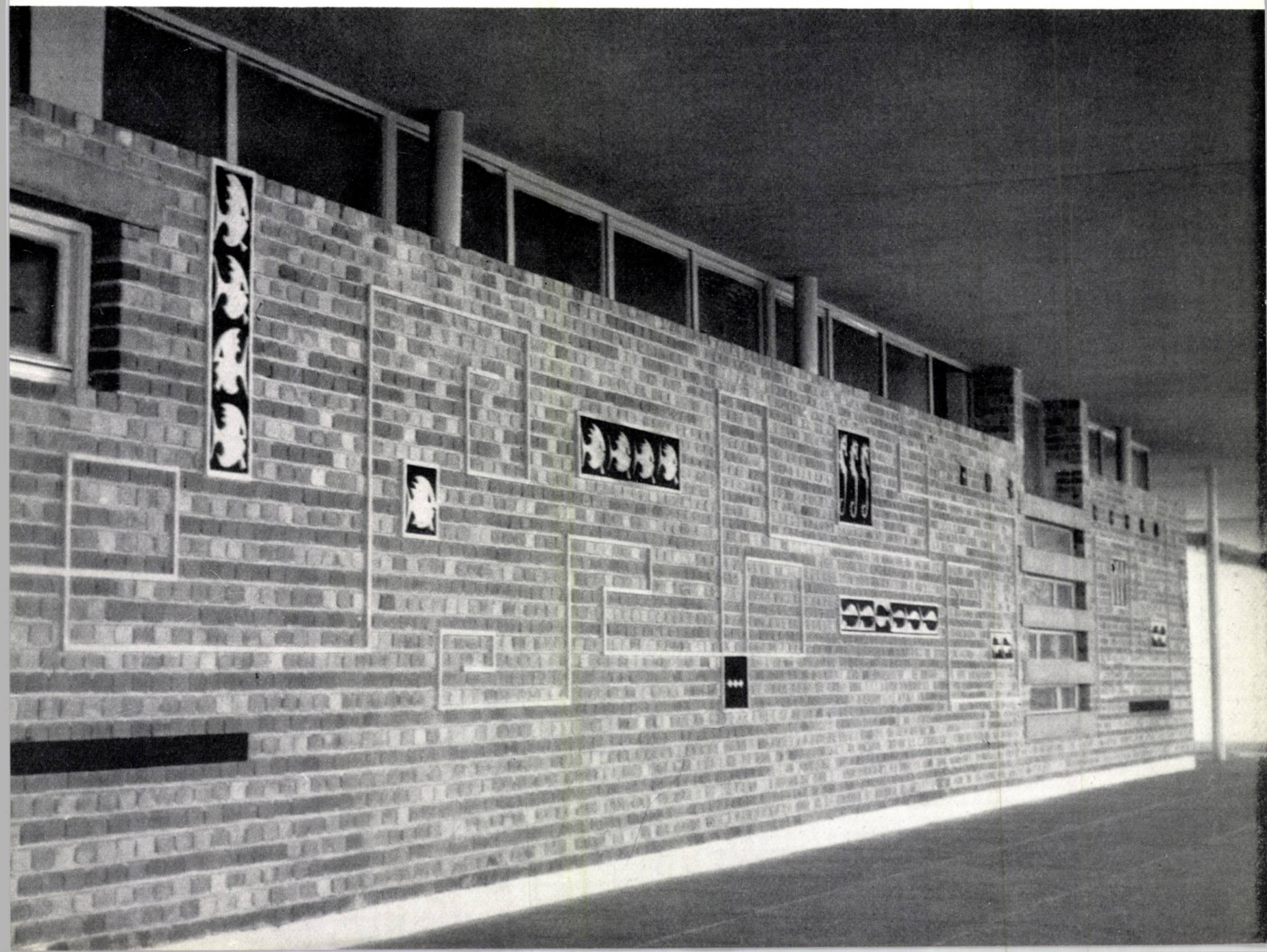

Învelitoarea este în terasă necirculabilă, cu strat izolator din praf hidrofob și plăci de beton, pantele realizându-se în mare parte din înclinarea plăcilor plafonului.

Iluminatul în sălile de consumație și pe terase se face combinat, fluorescent cu incandescent, iar în sectorul serviciilor, incandescent.

Construcția cantinei-restaurant a fost agrementată cu spații verzi, peluze, grupuri de flori, plantații înalte, cu bănci de odihnă și careuri de gazon.

Arh. RODICA DUMITRAȘCU

Obiecte de uz casnic din material plastic

Conf. arh. D. HARD

PENTR

O privire îndreptată către tradiția artistică a poporului, sesizarea surprinzătoare unități ce există în varietatea celor mai diferite domenii ale creației artistice populare din vremile trecute, ca și prezența unei preocupări accentuate pentru frumos pînă și în cele mai de detaliu laturi ale vieții zilnice — în costume și în țesături decorative, în jocurile populare și în muzică, în arhitectură și în decorul pictat sau sculptat al obiectelor destinate celor mai diverse întrebuințări — ne confirmă temeinicia acestei convingeri.

Către sfîrșitul veacului trecut, transformînd frumosul în marfă, burghezia a generalizat și în țara noastră practica «modelor exclusive», a frumosului în tiraj limitat, rezervat în exclusivitate minorității exploatoare, în timp ce pentru masele largi, în producția de serie, fabricatul de calitate inferioară, atît din punct de vedere tehnic cît și din punct de vedere estetic, a copleșit totul prin cantitate, înăbușind valorile artistice.

Aceasta a reprezentat o adevărată «producție industrială a urîului», a cărei influență s-a dovedit deosebit de nefastă nu numai asupra sensibilității estetice și a gustului unei mari părți a populației orășenești, dar și asupra continuității creației folclorice, mai ales în regiunile din vecinătatea marilor orașe.

Revoluția culturală — rezultat al marilor transformări economice, politice și sociale petrecute în țara noastră — a pus la dispoziția oamenilor muncii bunurile culturii interzise lor în orînduirea capitalistă.

Publicul care umple sălile de concert și de teatru, tirajele uriașe ale cărților și periodicelor, frecventarea masivă a bibliotecilor, muzeelor și a sălilor de expoziții, dovedesc fără putință de tăgadă că masele largi se îndreaptă cu nesaț către aceste bunuri, dovedesc amploarea aspirației către frumos a acelora care odinioară erau ținuți la marginea vieții.

Noile cunoștințe generează dorința de a cunoaște și mai mult, obișnuința frumosului dă naștere aspirației către mai frumos.

Ca urmare, cerințe tot mai insistente impun astăzi necesitatea de a oferi frumosul și dincolo de pereții palatelor de cultură și dincolo de copertile cărților. Sarcina de a aduce frumosul în viața de toate zilele, de a crea din acest frumos însuși cadrul desfășurării vieții noastre, capătă astfel o stringentă actualitate și o semnificație cu totul deosebită în regimul socialist.

Este oare posibil să se atingă acest obiectiv ?

Dacă acceptăm ca firească ideea că orașul poate și trebuie să constituie un ansamblu unitar și primitiv, că locuința poate și trebuie să se integreze în mod organic în acest ansamblu, că în interiorul locuinței, mobilă și corpuri de luminat, covoare și perdele, veselă și obiecte decorative pot și trebuie să tindă laolaltă la crearea unui cadru plăcut și armonios în care să-și găsească locul în chip fericit și linia îmbrăcămînții noastre și plastica celor mai diferite produse de larg consum, ideea «frumosului — cadru al vieții» ne apare nu numai ca firească, dar și ca întru totul realizabilă.

Obiectele ce ne înconjoară, produsele industriale de larg consum pot și trebuie să fie și unitare și frumoase.

ESTETICĂ A PRODUSELOR DE LARG CONSUM

Pe de altă parte, chiar în domeniul strict limitat al producției «frumosului de uz restrâns», destinat minorității exploatatoare, ca urmare a contradicțiilor specifice ultimului stadiu al capitalismului, apariția a nenumărate curențe concretizate în formalisme și mode de tot felul, a avut ca rezultat instaurarea confuziei și dezorientării.

Leșirea din această situație apare deosebit de dificilă, mai ales dacă ținem seama că în industria României burgheze preocuparea pentru estetica produsului industrial a fost ca și inexistentă. Aceasta, datorită faptului că redusele cantități de produse de calitate în «modele originale», necesare consumului «high-life-ului» acelor vremuri, nu justificau o producție industrială națională și se rezolvau mult mai comod pe calea importului.

Așa se explică numărul mic al specialiștilor în proiectarea estetică a produselor industriale, a creatorilor de modele pentru industrie («industrial designer») în mai toate ramurile producției noastre.

În anii de după 23 August 1944, o dată cu transformările ce au dus țara noastră pe calea socialismului, s-au înregistrat și numeroase inițiative pentru lichidarea acestei rămânări în urmă, pentru o nouă orientare în poziția față de estetica produsului industrial.

Este locul să menționăm aici activitatea dusă în această direcție, cu multă pasiune și perseverență, de unii dintre artiștii noștri decoratori.

Rezultatele căutărilor lor, concretizate în modele prezentate în mai multe expoziții de stat de artă decorativă aplicată ca și în cadrul Gale-riilor «Fondului Plastic», s-au bucurat de unanima apreciere a publicului și chiar dacă, din păcate, puține din lucrările expuse au pătruns în producția de serie, fie pentru că nu sînt direct adaptabile, fie pentru că nu li s-a acordat atenția cuvenită, prezentarea lor a constituit un pas înainte făcut spre deschiderea unei discuții asupra problemelor creației în domeniul artei decorative aplicate, al esteticii produsului industrial de larg consum.

Creșterea interesului pentru estetica produsului industrial s-a făcut totuși tot mai simțită în ultimii ani.

Exemple pozitive s-au putut înregistra în producția unor colective și a unor cooperative meșteșugărești care, găsind izvor de inspirație în moștenirea bogată a artei populare, au creat în acești ani remarcabile țesături și împletituri — în care forme și tehnici de lucru tradiționale capătă o interpretare modernă, apreciată elogios nu numai în țară dar și peste hotare — în unele produse ale sectorului ceramicii și sticlăriei,

Ultimul tip de mașină de gătit cu aragaz

în industria electrotehnică, în producerea unor piese de echipament sau de uz casnic.

La o altă scară, aspectul noilor noastre vagoane de tramvai (în acest moment unele dintre cele mai frumoase din Europa), acela — în continuă rafinare — al noilor troile-buse, autobuse, mașini de transport, fabricate de Uzinele « Tudor Vladimirescu », sau cel al modernelor tractoare UT 26 și 27 ne dovedește că și în producția pretențioasă a mașinilor grele există premisele unor rodnice realizări.

În sfârșit, alături de succesele obținute în domeniul creării noilor ansambluri de locuințe sau al construcțiilor social-culturale, creații va-

loroase în domeniul mobilierului și a unora dintre piesele de echipament (textile pentru mobile, covoare, perdele, corpuri de luminat, veselă), ne permit să percepem pe viu imaginea a ceea ce poate și trebuie să constituie cadrul modern al vieții noastre noi.

Dar enumerarea făcută aici arată că nu s-a realizat totul în raport cu ceea ce ar fi necesar ca o adevărată ofensivă a frumosului să ducă la înnoirea cadrului vieții noastre zilnice, deoarece urâtul, răspândit cu multă dărniciie de trecuta orînduire, dăinuie încă în jurul nostru.

Și, din păcate, mai sînt încă unele domenii în care producția obiectelor lipsite de gust continuă.

Avem în minte, cînd scriem acestea, caracterul eclectic al producției unora dintre sectoarele industriei bunurilor de larg consum, în care modele moderne, interesante, în care constructivul și funcționalul se îmbină armonios într-o formă plăcută, se află în vecinătatea unor modele învechite, urîte, adesea absurde.

Iată, de pildă, în domeniul producției tinerei industrii a maselor plastice:

Alături de modele izbutite ca cele ale unor tăvi, platouri, servicii de cafea neagră și cafea cu lapte realizate din aminoplast, produse de fabrica din Făgăraș, de cutii, bidoane, farfurii, pahare pentru ouă și altele din polistiren, polietilenă etc., produse de fabrica de mase plastice « București », de unele produse ale fabricilor « Muntenia », « Chaia Lifschitz », « Celuloidul » etc., se află tăvi, salatiere, scrumiere de forme demodate, aparținînd altor vremuri sau vădind o incontestabilă lipsă de gust; alături de obiecte cu un colorit frumos, viu, strălucitor, stau obiecte urît colorate, șterse, mohorîte.

La fel se întîmplă lucrurile și cu unele produse ale industriei sticlei.

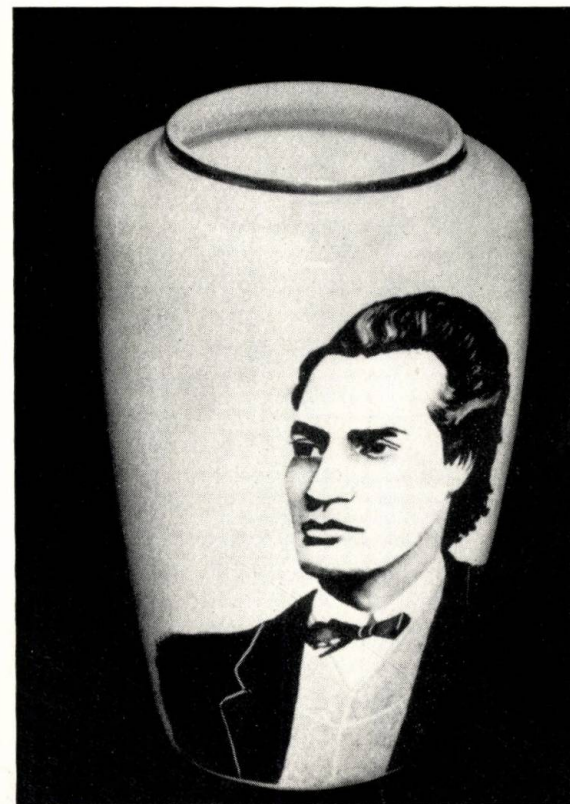
Apariția recentă a unor vase de cristal, căni și pahare de apă, servicii de vin și de alte băuturi, cu forme moderne și elegante, nu

poate decît să accentueze contrastul dintre aceste modele atrăgătoare și celelalte produse ale aceluiași sector, caracterizate prin forme complicate și adesea nefuncționale, prin decorul pretențios și străin de formele pe care este aplicat, prin modele aparținînd modei anilor 1900 sau mai vechi.

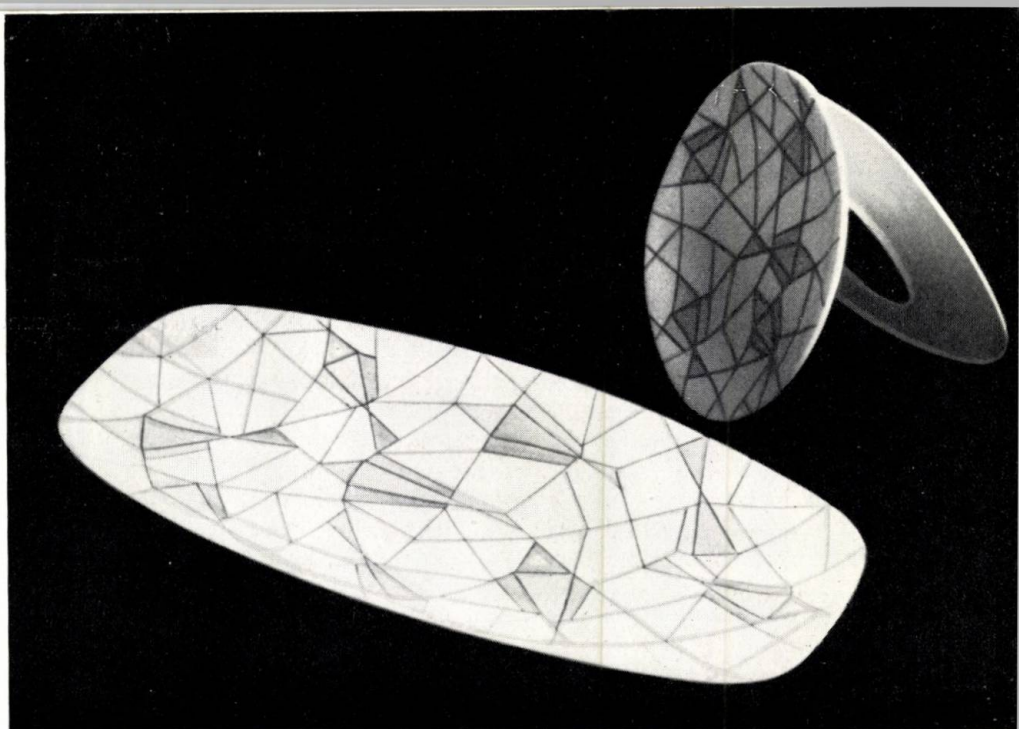
În producția industriei faianței și a porțelanurilor avem prilejul să întîlnim vase de flori, servicii de cafea, de ceai sau de tort, garnituri pentru servirea gustărilor, scrumiere etc., la care forma modernă și culoarea plăcută concură pentru a realiza un izbutit produs al zilelor noastre.

Dar cum se explică oare că uneori chiar aceleași modele capătă decoruri de cel mai nefericit prost gust, compromițîndu-se prin aceasta cu totul rezultatul?

Același fenomen, al promovării necritice, laolaltă atît a frumosului cît și a urîtului, poate fi întîlnit și în producția sectorului industriei electrotehnice; comparați linia aspiratorului de praf, a ventilatoarelor și a mașinilor de călcat, a frigiderelor « Fram », a noilor aparate de radio și televiziune, cu aceea a lămpilor de masă sau cu picior, prevăzute cu

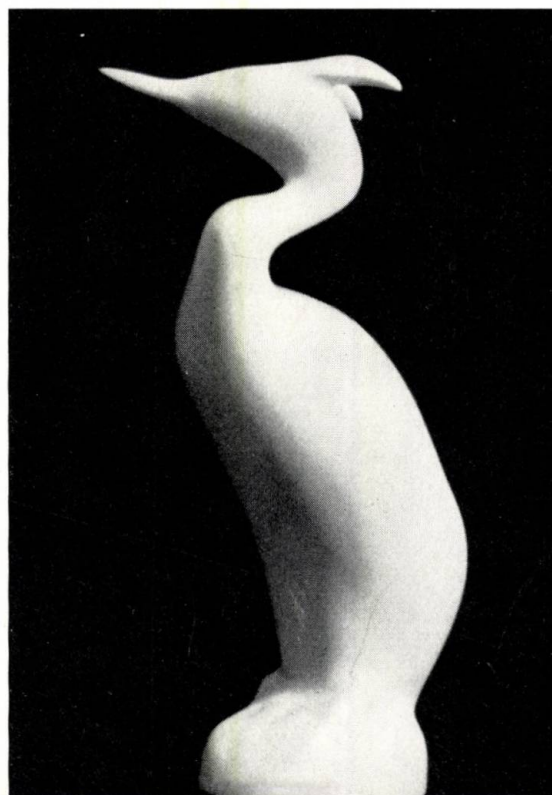

Producția sectorului sticlăriei și ceramicii — care participă într-o măsură importantă la înfrumusețarea locuințelor noastre — este încă dominată, cu toate încercările lăudabile de înnoire, de forme învechite și de procedee decorative de gust îndoielnic, ca de pildă cele din fig. 1, 2, 3.

I	4 5
2	
3	6 7

- 1 — Serviciu de ținută din ceramică „Sighișoara”
- 2 — Piese dintr-un serviciu de masă „stil”
- 3 — Vas pentru flori
- 4 — Serviciu de apă
- 5 — Serviciu pentru pește
- 6 — Vas pentru flori
- 7 — Bibelou de porțelan

abajururi de mătase, amintind interioarele bunicilor noștri, cu forma uscătoarelor de păr electrice, cu aspectul învechit al reșourilor !. . . La fel în sectorul industriei metalurgice : cum pot coexista la același produs, partea mecanică a mașinii de cusut « Ileana » cu postamentul acestei mașini ?

Se produc cutii din tablă litografiată cu desene vulgare și în culori stridente, mașini de tocat carne sau de măcinat nuci, precum și alte ustensile de bucătărie neglijent lucrate, în culori urâte și prost finisate, bibelouri și obiecte așa-zis « decorative » de prost gust, ce se pot întâlni în vitrinele magazinelor, pe tarabe în piețe sau târguri, în parcurile stațiunilor de odihnă.

Această stare de lucruri, nu se datorește desigur numai inerției. Inerția ar justifica cel mult prezența și menținerea modelelor învechite.

Din păcate, chiar acolo unde eforturile și bunele intenții nu lipsesc, rezultatele nu corespund întotdeauna așteptărilor.

O primă cauză o constituie lipsa specialiștilor calificați, a creatorilor de modele pentru industrie, lipsă ale cărei cauze le-am arătat la începutul prezentului articol. În consecință,

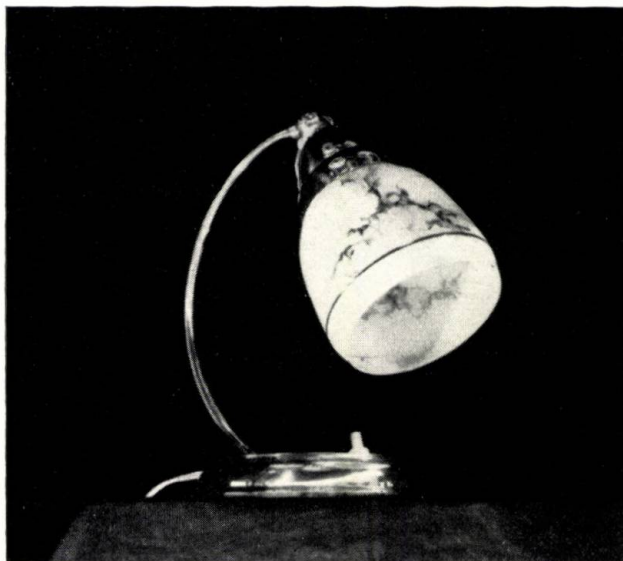
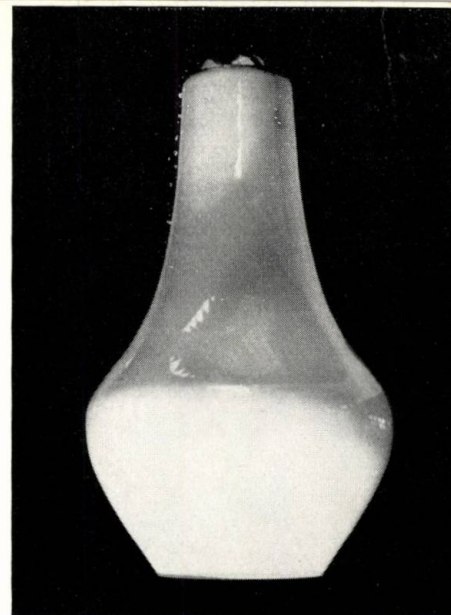
problemele esteticii producției industriale se rezolvă de cele mai multe ori la voia întâmplării și rezultatele sînt, bineînțeles, cele pe care le constatăm.

Sînt încă mulți acei care, mai ales în domeniul industriei metalurgiei prelucrătoare și electrotehnice, consideră că produsul industrial, oglindind funcțiunea căreia îi este destinat, capătă prin aceasta o valoare plastică obiectivă. Ei neagă în consecință necesitatea unei preocupări pentru estetica produsului, deși o simplă privire în jurul nostru ar fi deajuns pentru a-i convinge că un aparat de radio, un strung sau o mașină de tocat carne pot fi frumoase sau urite după cum a existat sau nu o preocupare pentru aspectul lor încă din momentul punerii lor în lucru.

Alții, aplicînd fără competență și fără înțelegere forme și motive tradiționale decorative celor mai diverse produse, fără a sesiza dezacordul ce există între aceste forme și tehnica produsului de serie, nu reușesc decît să compromită ideea valorificării moștenirii artistice a trecutului.

Ne referim la unele dintre textilele imprimate, la unele țesături, la unele obiecte de ceramică și lemn lucrat realizate de cooperative de producție artizanală etc.

În sfîrșit, alte produse păcătuiesc prin exagerarea căutării formei, ajungîndu-se la forme «în sine» care merg pînă la a contrazice funcțiunea produsului însuși. Întîlnim asemenea forme gratuite la unele tipuri de mobile, la unele produse de sticlărie sau la unele produse din material plastic: pahare din care cu greu se poate bea, bidoane ce lasă impresia a fi fost înadins studiate pentru a le face greu de curățat ș.a.

Toate aceste aspecte vădesc lipsă de orientare în problemele esteticii produsului industrial — lipsă ce ar putea fi remediată prin discuții de creație pe această temă, cu participarea tuturor factorilor interesați. Acestei lipse de orientare i se datorește și adoptarea la întîmplare a unor modele — fiecare în parte, valoroase în felul lor — dar care nu se armonizează unele cu altele și care, în felul acesta, în loc să contribuie la înfrumusețarea cadrului în care sînt așezate, accentuează impresia de neunitar și de eteroclit; este cazul unor armături pentru tîmplărie și pentru instalații sanitare, a unor aparate electrice sau produse de uz casnic din materiale plastice etc.

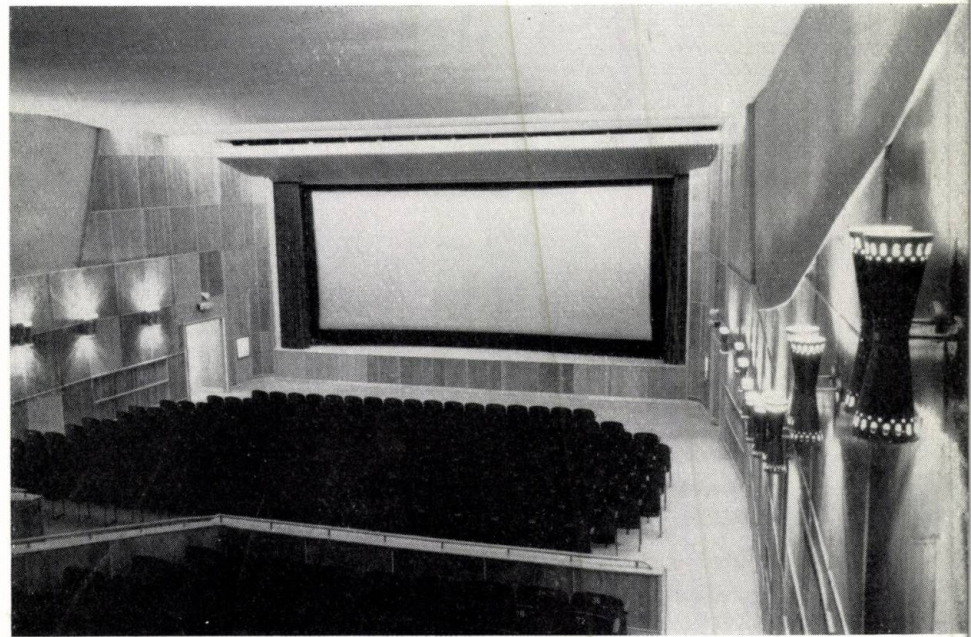
Pentru a determina o cotitură în această stare de lucruri, simpla constatare a faptelor nu este deajuns.

O clarificare a ideilor este necesară.

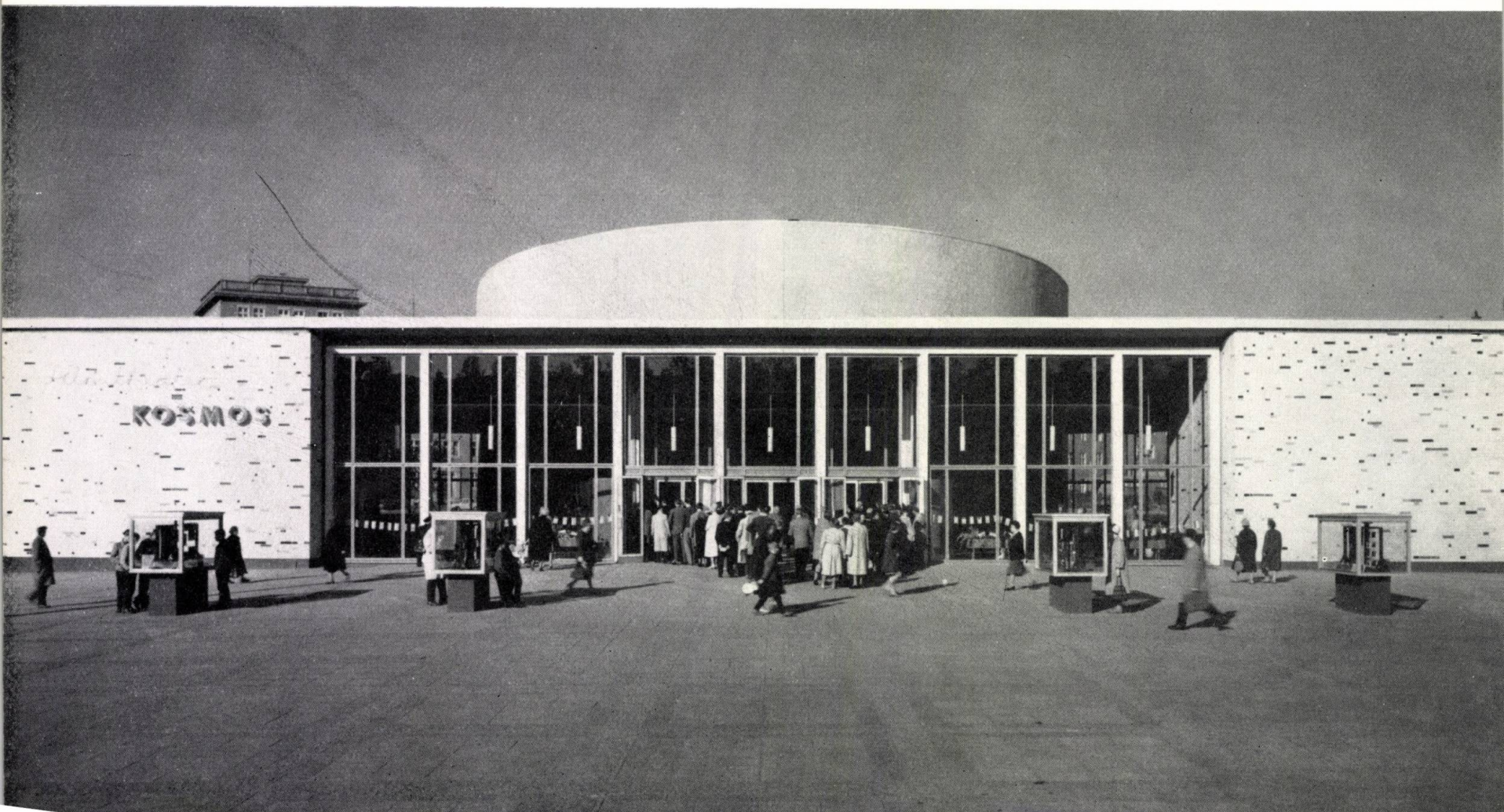
Secția de artă decorativă aplicată a Uniunii Artiștilor Plastici din R.P.R. și secția de arhitectură de interior și decorație a Uniunii Arhitecților din R.P.R. ar putea contribui la această clarificare prin organizarea unor largi discuții, la care să fie antrenați atît specialiștii din producție cît și masa largă a consumatorilor.

Consfătuiri de acest fel au avut loc la inițiativa unor organe de presă («Scînteia», «Contemporanul», care au și publicat numeroase

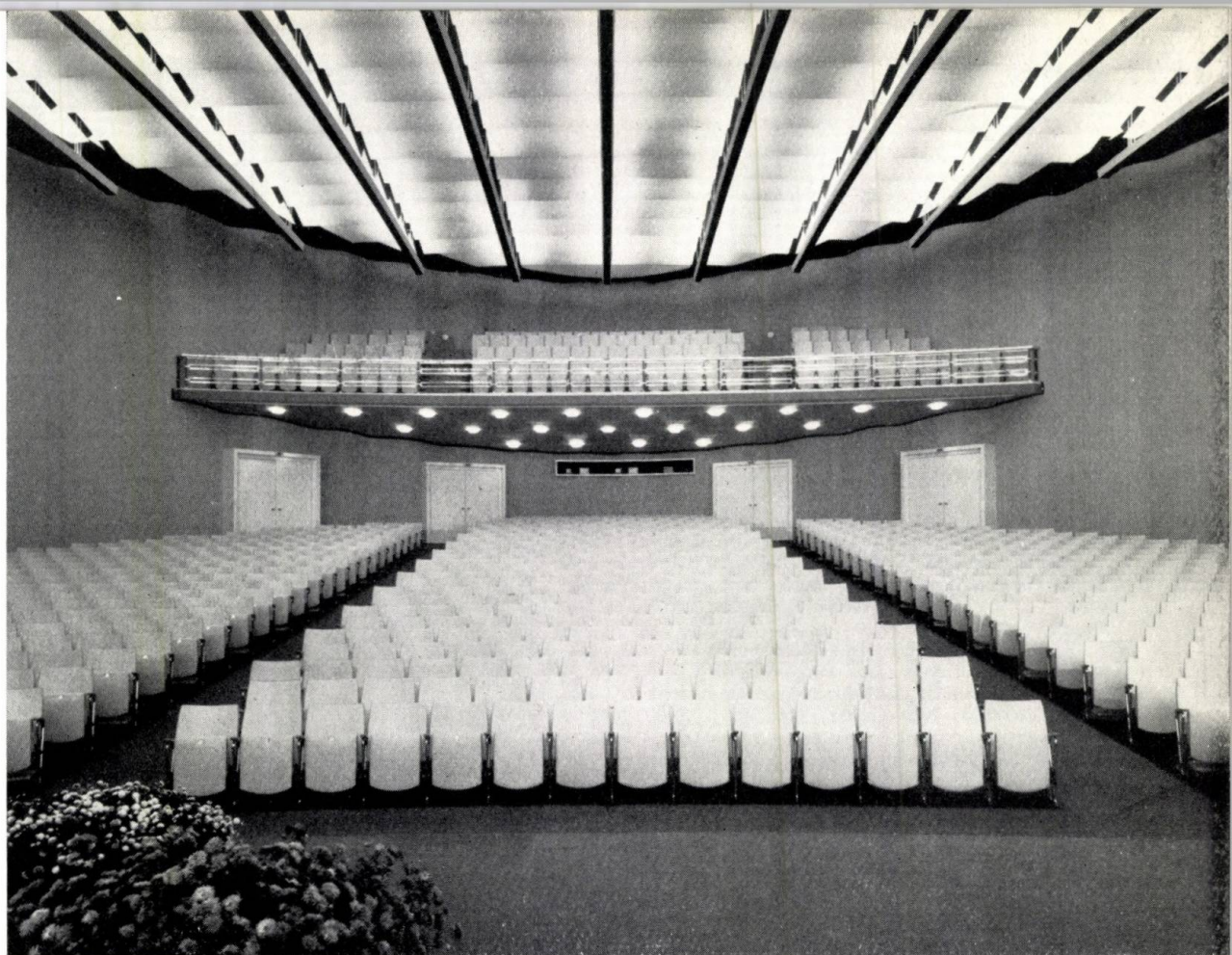
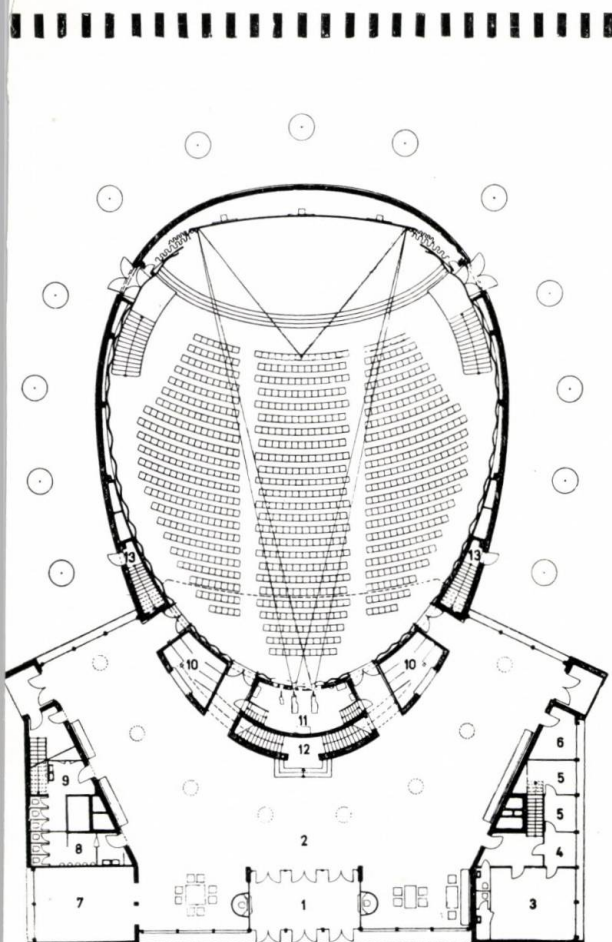

I 3 4
2 5

Culoarea și iluminarea — în interior și exterior — susțin compoziția arhitectonică. Placajul de ceramică gri-deschis al corpului sălii formează un fond neutru pentru coloritul viu al aripilor foaierei.

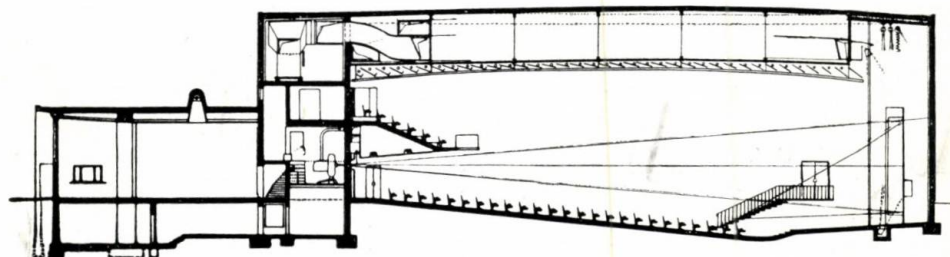
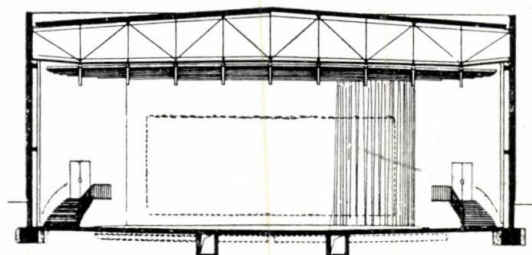
În sală, îmbrăcămintea din vinidur găurit, profilată vertical și ondulată, de culoare galben-deschis, formează fondul; cortina principală albă, cu paiete de culoarea sîdelului, argint și albastru, elementele de ipsos ale tavanului, amplasate în formă de jaluzele, de culoare albă, scaunele de culoare deschisă, cu piesele de metal lucioase, și pardoseala din PVC de culoare antracit, cu covoare din bouclé de culoare gri, dau în armonia lor de culori un caracter festiv și accentuează efectul spațios al sălii.

Noaptea, corpul principal este luminat de reflectoare atît din exterior cît și din interior. Foaierea este luminat indirect, afară de 9 candelabre atîrnate de-a lungul fațadei principale. Sala este de asemenea iluminată indirect; scafe de lumină atîrnate reflectează lumina spre tavanul sălii; cortina este luminată de sus.

Instalația tehnică cinematografică, un sistem Magnetton cu 6 canale cu obiective schimbătoare, se pretează pentru reprezentarea de filme normale, cu ecran lat, cinemascop și de 70 mm la o mărime maximală de imagine de 8,00 m x 18,00 m. Raza de proiectare țintește vertical în centrul imaginii. Primul rînd de scaune este la distanța de 10,80 m de ecran. Amplificatoarele de efect sînt plasate în tavan, instalația acustică lucrînd cu sunet direct de la ecran, cu reflecție naturală și dirijată de la tavan și din partea din față a pereților sălii. Restul peretelui înconjurător este în majoritate absorbant-fonic. Toate dispozitivele acustice ale sălii sînt amplasate în spatele îmbrăcăminții pereților.

Instalația termică a sălii introduce aerul prin tavan, absorbția făcîndu-se sub fotoliile sălii.

- 1 — Holul cinematografului
- 2 — Fațada principală spre Aleea Karl Marx
- 3 — Plan
  1. Hol cu case de bilete — 2. Foaier
  3. Birou director — 4. Secretariat — 5. Birouri — 6. Punct sanitar — 7. Bufet — 8. Toalete bărbați — 9. Toalete femei — 10. Garderobă — 11. Cabină de proiecție — 12. Scară spre balcon
  13. Cabină de proiecție — ieșire în caz de pericol
- 4 — Sala de spectacol (1 001 locuri)
- 5 — Secțiune transversală prin sala de spectacol

Cu ocazia deschiderii acestei expoziții, la 18.III. a avut loc la Casa Arhitectului o întâlnire a arhitecților premiați și menționați, cu conducerea și activul Uniunii Arhitecților.

★

Comitetul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematizare, împreună cu Uniunea Arhitecților din R.P.R., au trimis în R. S. Cehoslovacă o expoziție de arhitectură (aproximativ 60 panouri cu fotografii de realizări și proiecte) care s-a deschis la Bratislava în cadrul acordului cultural. Expoziția va fi prezentată în principalele orașe cehoslovace.

CONGRESUL AL VII-LEA AL U.I.A. — HAVANA 1963

După cum se știe, între 29 IX și 3 X a.c. va avea loc la Havana (Cuba) Congresul al VII-lea al U.I.A. cu tema « *Arhitectura în țările în curs de dezvoltare* ». La Congres vor fi prezentate 4 rapoarte pe grupe regionale. Pentru grupa țărilor dezvoltate a fost desemnat ca raportor arh. J. P. Vouga. Raportor general a fost numit arh. Fernando Solinos. Președintele Congresului este arh. Osmany Cienfuegos Gorriaran.

Raportul național român — contribuție în vederea întocmirii raportului grupei țărilor dezvoltate — a fost întocmit de o comisie a U.A. compusă din tovarășii D. Farb, G. Gusti, H. Maicu, A. Moiescu, Gh. Pavlu și a fost înaintat organizatorilor Congresului.

În prezent, sub îndrumarea aceleiași comisii, se lucrează la elaborarea expoziției de ilustrare a raportului ce se va încadra în expoziția U.I.A. care se va deschide la Havana cu acest prilej.

La Congres va participa și o delegație de arhitecți români.

După închiderea Congresului, între 8 și 12 octombrie, în Mexic va avea loc cea de a VIII-a Adunare a U.I.A. La Adunare, arhitecții români vor fi de asemenea reprezentați. Concomitent, în Mexic se vor întruni și Comisiile de lucru ale U.I.A.

★

Secția română a U.I.A. este reprezentată în 3 comisii de lucru ale U.I.A. și anume:

— Comisia de construcții și echipament sportiv: delegat arh. A. Damian, supleant, arh. A. Moiescu;

— Comisia de locuințe: delegat, arh. H. Maicu, supleant, arh. M. Alifanti;

— Comisia de urbanism: delegat, arh. G. Gusti, supleant, arh. R. Laurian. În Comisia de construcții și echipament sportiv, secția română este reprezentată din 1959, delegatul nostru participând la sesiunile de la Varșovia (1959), Roma (1960) și São Paulo (1962) ale acestei comisii.

În Comisia de locuințe, secția noastră este reprezentată din 1962, delegatul român participând la sesiunea de la Madrid (1962).

În Comisia de urbanism, secția noastră a fost cooptată în 1962, urmînd să participe pentru prima oară la sesiunea următoare din 1963.

Materialele asupra sesiunilor comisiilor la care au participat delegații români pot fi consultate la biblioteca U.A.

PARTICIPAREA LA CONCURSURILE INTERNAȚIONALE

Se comunică din nou spre știrea arhitecților că în conformitate cu reglementarea în vigoare, arhitecții pot participa cu acordul Uniunii, numai la concursurile internaționale de arhitectură și urbanism aprobate de organele de stat competente.

3 - 1963

E 1689

smile

arquitectura RPR

ORGAN AL UNIUNII
ARHITECȚILOR DIN R.P.R.
ȘI AL COMITETULUI DE STAT
PENTRU CONSTRUCȚII
ARHITECTURĂ ȘI SISTEMATIZARE

arhitectura RPR

r
a
m
u
s

Arh. T. Evolceanu
Arh. S. Nițu
Arh. V. Agent
Arh. N. Florescu
Arh. Margareta Dîmboianu,
arh. Al. Șerbescu
Arh. Mirella Nicolau
Arh. E. Truță
Arh. R. Cosma
Arh. G. Biro,
arh. M. Damian

PREMIILE DE STAT ALE R.P.R. ÎN ARHITECTURĂ PE ANUL 1962 2

● PREMIILE UNIUNII ARHITECȚILOR DIN R.P.R. PE ANUL 1962

PREMIILE UNIUNII ARHITECȚILOR DIN R.P.R. PE ANUL 1962 10
BLOCURI DE LOCUINȚE PE BD. REPUBLICII — PLOIEȘTI 16
BLOCURI-PUNCT CU 12 NIVELURI ÎN PARCUL FLOREASCA 18
SISTEMATIZAREA ZONEI DE SUD-VEST A ORAȘULUI ONEȘTI 22
INSTITUTUL DE INFRAMICROBIOLOGIE AL ACADEMIEI R.P.R. 26

CANTINĂ-TIP DE 600/3—400/2 LOCURI 28
CANTINĂ LA SOVATA 29
ȘCOALA MEDIE DE MUZICĂ Nr. 2 — BUCUREȘTI 30
SALA «STUDIO» A INSTITUTULUI DE TEATRU DIN TG. MUREȘ 32

* * *

SĂRBĂTORIREA ACADEMICIANULUI ARHITECT PETRE ANTONESCU LA ÎMPLINIREA A 90 DE ANI 33

● CONSTRUCȚII INDUSTRIALE

AL II-LEA SEMINAR INTERNAȚIONAL DE ARHITECTURĂ INDUS-
TRIALĂ — U.I.A. — BRAZILIA 1962 38

● LOCUINȚE

ANSAMBLU DE LOCUINȚE ÎN PIAȚA GĂRII DE EST — BUCUREȘTI 41

● URBANISM

OBIECTIVELE PRINCIPALE ALE RECONSTRUCȚIEI ORAȘULUI IAȘI 45

● DISCUȚII

UNELE PROBLEME ACTUALE ÎN PROIECTAREA CLUBURILOR SIN-
DICALE ȘI CASELOR DE CULTURĂ 50
CONSIDERAȚIUNI ASUPRA REȚELEI CULTURALE ÎN MEDIUL
URBAN 52
CRITERII PENTRU STABILIREA UNOR INDICI ÎN SISTEMATIZAREA
MICRORAIOANELOR 54

● MONUMENTE ISTORICE

● CRONICA

3

ANUL XI NR. 3 (82) 1963

COLEGIUL DE REDACȚIE:

Conf. arh. M. ALIFANTI, arh. M. BERCO-
VICI, arh. M. CAFFÉ, prof. arh. M. LOCAR
ing. A. LUPESCU, arh. M. MELICSON
(redactor șef), arh. C. MOȘINSCHI
arh. GH. PAVLU, conf. arh. G. PETRAȘCU

BUCUREȘTI — RAIONUL 30 DECEMBRIE — STR. EPISCOPIEI NR. 9

P R E M I I L E D E

---

1) Arhitectului Cezar Lăzărescu, inginerului Nicolae Laszlo, arhitecților Teodor Ludovic Staadecker, Eugen Lucian Popovici, Violette Amelie Constantinescu și Mina Laurian, inginerilor Ion Neacșu și Mihai Barbaiani și arhitecților Adam Toma și Virginia Petrea, pentru lucrarea «Ansamblurile de odihnă de la Eforie—etapa II-a—și Mamaia».

2) Arhitecților Victor Sebestyen și Constantin Frumuzache și inginerului Nicolae Cezar Temelcu, pentru lucrarea «Ansamblul de construcții din centrul orașului Galați».

3) Arhitecților Horia Maicu, Tiberiu Ricci și Ignace Șerban și inginerilor Alexandru Anton Necșulea și Nicolae A. Băilescu, pentru lucrarea «Sala Palatului Republicii Populare Romîne».

Decernarea premiilor de stat pe anul 1962 constituie una din cele mai elocvente mărturii ale prețuirii pe care partidul și guvernul o acordă creației în domeniul științei, tehnicii și culturii. Sub îndrumarea înțeleaptă a partidului, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul patriei repurtează succese tot mai mari în desăvârșirea construcției socialiste. Ei aduc un aport nemijlocit la sporirea puterii economice a țării, la ridicarea continuă a nivelului de trai și la înflorirea culturii, contribuind la creșterea prestigiului internațional al Romîniei construite a socialismului.

Activitatea intelectuală este pusă în slujba celor mai înalte aspirații ale întregului popor și-și capătă astfel adevăratul ei sens umanist. Ea este larg sprijinită de către puterea populară ce traduce în viață politica partidului, prin asigurarea unor condiții de creație pe care niciodată nu le-au putut oferi regimurile trecute și pe care și le pot dori astăzi mase largi de intelectuali din țări capitaliste cu o veche tradiție de cultură și cu un nivel economic dezvoltat. Realizările remarcabile ale oamenilor de cultură din țara noastră reprezintă un aport prețios la opera de construire a socialismului, prin crearea unor baze teoretice și practice ale dezvoltării economiei, prin ridicarea culturii noastre socialiste la un nivel tot mai înalt. Intelectualitatea noastră, puternic atașată partidului și cauzei socialismului, dovedește prin realizările sale remarcabile, justetea îndrumării date de partid, că numai legătura strînsă cu viața, cu sarcinile și țelurile construcției socialiste pot constitui o bază trainică a dezvoltării progresive a științei, tehnicii și artei.

★

Dînd formă concretă uriașei activități constructive a statului nostru, arhitecții și inginerii au fost chemați să conceapă și să realizeze lucrări a căror amploare și semnificație socială, economică și artistică depășește cu mult planurile cele mai îndrăznețe pe care și le puteau

STAT ALE R.P.R. ÎN ARHITECTURĂ PE ANUL 1962

imagina în trecut. Șantiere de locuințe, mari cît orașe întregi, uriașe combinate industriale, edificii reprezentative ale culturii, transformarea arhitecturală a marilor peisaje și certitudinea unor perspective urbanistice menite să schimbe fața orașelor și satelor noastre, reprezintă imboldul care a făcut ca marea masă a arhitecților să se dedice cu toate forțele realizării obiectivelor socialismului.

Datorită acestor condiții, arhitectura zilelor noastre devine, la un nivel calitativ superior, o preocupare de forum a întregii societăți socialiste, înnodînd astfel firul adînc popular care a dat naștere celor mai valoroase opere ale arhitecturii universale. Atenția pe care masele largi o acordă activității de arhitectură constituie o înaltă prețuire, dar implică de asemenea și o răspundere uriașă. Partidul a îndrumat concret și neîncetat activitatea arhitecturală pe linia creșterii calităților ei funcționale și estetice, pe linia legăturii strînse cu sarcinile economice și sociale ale construirii socialismului, prin utilizarea eficientă a tehnicilor noi și a metodelor de creație specifice programelor socialismului.

Activitatea ultimilor ani a început să arate roadele acestei îndrumări înțelepte a partidului, care a ajutat pe arhitecți să-și ridice măiestria profesională, să pășească treptat pe calea unei creații originale, să depășească concepțiile și metodele învechite ale individualismului și înfrumusețării ostentative a obiectelor izolate care stăteau unul lîngă altul fără a reprezenta încă ansambluri. Treptat a început să învingă metoda nouă, socialistă, a gîndirii largi, de perspectivă urbanistică, de subordonare cum-pănită a detaliului față de ansamblu îmbinată cu potențarea acestuia prin valoarea unicatului.

★

Rezultatele acestor prefaceri, cristalizate în operele distinse cu premiile de stat în domeniul arhitecturii pe 1962, arată azi calea de dezvoltare în viitor a arhitecturii noastre, ele îmbrățișînd

domenii diferite, dar semnificative ale activității arhitecturale.

Ansamblurile de odihnă de la Eforie II și Mamaia (autori: arh. C. Lăzărescu, ing. N. Laszlo, arh. L. Staadecker, arh. L. Popovici, arh. Violeta Constantinescu, arh. Mina Laurian, ing. L. Neacșu, ing. M. Barbaiani, arh. A. Toma și arh. Virginia Petrea) constituie unul din jaloanele orientării noi în arhitectura noastră. Dezvoltînd și perfecționînd experiența cîștigată în construirea ansamblurilor anterioare de pe litoral, colectivul de proiectanți și-a îndreptat atenția spre o concepție mai complexă și spre o mai mare expresivitate a formelor arhitecturale. *Ansamblul Eforie II*, formînd principalul front al stațiunii spre sud, deși realizat cu un număr relativ mic de clădiri, reușește să susțină atît capul de perspectivă al șoselei dinspre Mangalia, cît și perspectivele tangențiale ce se succed în parcurgerea centrului. Utilizînd judicios elementele tip de camere, circulații și servicii, proiectanții și-au concentrat atenția spre obținerea unui confort și a unei economicități sporite printr-o arhitectură aproape structurală, în special la corpurile orientate N-S. Utilizarea panourilor vitrate ce deschid camerele spre mare și spre lacul Techirghiol, reprezintă un element nou de mare efect plastic în exterior și care, cu o utilizare rațională a perdelelor, dă satisfacții deosebite locatarilor.

Ansamblul este agrementat cu restaurantul situat în unghiul exterior spre șosea și în care, abandonînd unele din efectele plastice de decor ale primului restaurant de pe faleză, marchează o treaptă superioară printr-o arhitectură mai clară a spațiilor și a suprafețelor, prin exploatarea ingenioasă a unor date programatice în vederea realizării unei idei arhitecturale bazată pe contopirea intimă a interiorului cu exteriorul.

La altă scară și de o altă amploare, *ansamblul de odihnă de la Mamaia* ne aduce experiența valorificării arhitecturale a unui peisaj lipsit

Arh. C. Lăzărescu

Ing. N. Laszio

Arh. T. L. Staadecker

Arh. E. L. Popovici

Arh. V. A. Constantinescu

Ansamblul de odihnă Eforie — etapa II-a

Stațiunea de odihnă Mamaia

de relief și de contraste. Rezolvarea urbanistică a istmului dintre mare și Siut-Ghiol prin grupuri de ansambluri legate cu alei și spații verzi, intercalate cu dotări comerciale și de recreație, contribuie la o individualizare mai accentuată în cadrul unei unități pe care o percepi ca o sinteză a întregii desfășurări liniare între apele lacului și cele ale mării. Această lineitate, impusă de teren și constituind latura ingrată a problemei, a obligat pe autori la realizarea unor ritmuri sincopate prin volumele majore ale hotelurilor înalte, prin amplasarea în adâncime a clădirilor mai joase, cât și dispunerea elementelor cu funcțiuni: tratări plastice particulare (restaurante, centre comerciale, baruri etc.). Atât ansamblul cât și detaliile de grupări prezintă o concepție spațială echilibrată prin care transpare o intenție de organizare a perspectivelor dinamice, a percepției succesive și nu lipsite de surpriză a diferitelor elemente care se completează în mod fericit și se pun reciproc în valoare.

Arh. M. Laurian

Ing. I. Neacșu

Înalta apreciere a ansamblurilor de la Mamaia și Eforie ne-a umplut inimile de bucurie și ne-a dat nouă, celor ce am lucrat la proiectarea acestor construcții, sentimentul datoriei împlinite.

Îndrumarea directă și sprijinul primit din partea conducerii Partidului Muncitoresc Român au constituit jaloanele de bază în crearea acestui nou litoral, de care se bucură în fiecare an sute de mii de oameni ai muncii.

Realizarea marilor ansambluri urbanistice de pe litoralul Mării Negre a pus probleme dificile celor chemați să le gândească sau să le execute. Lucrări de asemenea natură și amploare, executate într-un ritm atât de rapid, nu se mai realizaseră la noi în țară.

Rezolvarea complexă a problemelor variate ce s-au ivit, a necesitat un plan general de sistematizare a unor regiuni de peste 60 km lungime, plan ce a stat la baza tuturor lucrărilor.

Colectivul de arhitecți și ingineri care timp de mai mulți ani au proiectat numeroase construcții ce formează ansamblurile de pe litoral au muncit cu entuziasm și perseverență pentru a răspunde cu cinste încrederii acordate și largilor posibilități de creație deschise în fața lor de statul socialist. Ei au simțit necontenit sprijinul partidului în străduința lor de a crea o arhitectură nouă, inovatoare, contemporană, adecvată necesităților societății noastre noi care desăvârșește socialismul.

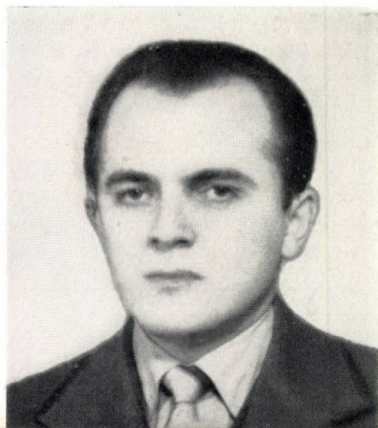
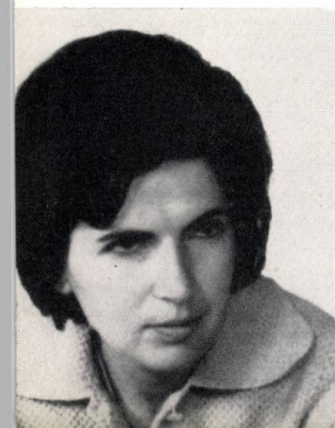
Alături de aprecierea beneficiarilor noștri — masele de oameni ai muncii — și a străinilor veniți să viziteze frumusețile patriei noastre, înalta distincție acordată — « Premiul de Stat » — constituie un puternic îndemn spre noi creații, pentru ridicarea profesiei noastre pe o treaptă și mai înaltă.

Arh. CEZAR LĂZĂRESCU

Ing. M. Barbaiani

Arh. A. Toma

Arh. V. Petrea

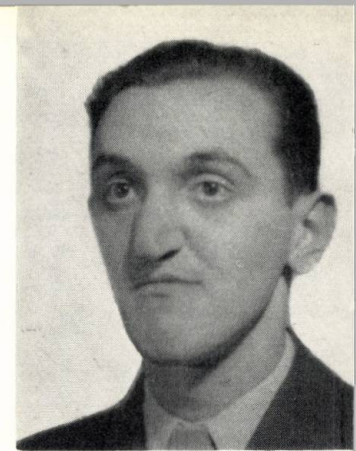

Arh. V. Sebestyen

Arh. C. Frumuzache

Ing. N. C. Temelcu

Acordarea Premiului de Stat pentru ansamblul de construcții din centrul orașului Galați, lucrare al cărei șef de proiect am fost, a constituit pentru mine un moment de profundă emoție. Înalta prețuire oficială a creației noastre, a muncii depuse de mine și colegii mei, mă obligă la noi eforturi.

Nu pot să nu subliniez condițiile create de regimul nostru pentru desfășurarea activității arhitecților din țara noastră și în special a celor tineri. Sarcini de o amploare și o importanță deosebită au fost încredințate în cadrul ISCAS unui număr mare de arhitecți tineri, care au simțit permanent și în mod direct îndrumarea partidului prin indicațiile date de tovarășii din conducerea de partid și de stat, care s-au preocupat și interesat în mod deosebit de activitatea noastră.

În aceste condiții am depus întreaga noastră forță de muncă, întreaga capacitate profesională pentru a realiza o lucrare prin care să dovedim că merităm încrederea ce ni s-a acordat. Ca toți arhitecții, am ținut și ținem la lucrarea noastră, ne-am atașat de ea și o apreciem nu numai ca o creație proprie și personală a noastră, ci totodată ca rod al unei munci colective la care au participat sute de tehnicieni.

Pentru a dovedi că am meritat această înaltă distincție, vom depune toate eforturile, tot talentul nostru pentru a crea și în viitor lucrări de o înaltă ținută profesională. În anul 1956 când am început primele proiecte pentru lucrările din centrul orașului Galați, se construiau anual cca. 250 de apartamente. Azi, ritmul de construcții în orașul Galați este de cca. 3 000 de apartamente pe an, noile ansambluri de locuit realizându-se an de an cu o repeziune uimitoare. Cele 5 800 de apartamente proiectate de noi în cartierul Țiglina I, au fost începute în 1961; anul acesta vor începe lucrările cartierului Țiglina II, care cuprinde alte 4 000 de apartamente. În paralel se realizează rețeaua de dotări social-culturale și lucrări edilitare aferente acestor locuințe. Vom depune întreaga noastră capacitate ca această operă gigantică de reconstrucție să fie realizată la un nivel calitativ din ce în ce mai ridicat, pentru a se asigura locuitorilor un confort și un nivel de trai mereu crescând, creînd totodată ansambluri arhitecturale capabile să contribuie la educarea estetică a oamenilor.

În încheiere, aș vrea să mulțumesc și pe această cale tuturor acelor tovarăși care ne-au ajutat în munca noastră, să mulțumesc în special harnicilor constructori care au realizat proiectele noastre, să mulțumesc întregii clase muncitoare care a făcut posibilă realizarea acestei lucrări.

Arh. VICTOR SEBESTYEN

Această concepție urbanistică, în care se pot întrevedea chiar și unele trăsături ale microraiionului orașenesc, este realizată cu mijloace constructive și arhitecturale de aceeași valoare, cum au fost tehnica cofrajelor glisante, răspîdită apoi în mai toate construcțiile înalte, sistemele de realizare a mișcărilor de teren, utilizarea finisajelor pe bază de polimeri sintetici, echiparea modernă a hotelurilor și restaurantelor și alegerea unor soluții arhitecturale ce reușesc să respecte indicii economici și care să fie interesante atunci când este necesar și discret anonime, în preajma pieselor de virtuozitate, cum sînt unele mari restaurante. Nu se poate încheia o cît de sumară analiză a acestui ansamblu impresionant prin amploarea și calitățile sale urbanistic-arhitecturale, fără a menționa grija egală cu care au fost atacate detaliile, începînd cu aleile, pardoselile, pînzele de apă, lampadarele, și terminînd cu micile edicule de plajă. Aceasta este de asemenea o tendință ce trebuie dezvoltată și anume a unei concepții unitare și atotcuprinzătoare, în care gîndirea și fantezia proiectantului trebuie să cuprindă întreaga realizare, chiar dacă aceasta ar fi fracționată în etape. Spre deosebire de trecut, caracterul planificat al economiei noastre socialiste permite arhitectului să gîndească ansamblul încheiat și să coordoneze elementele componente în funcție de aspectul final și nu conducîndu-se după efectele imediate.

★

Cealaltă realizare urbanistică distinsă cu Premiul de Stat, centrul orașului Galați (autori: arh. V. Sebestyen, arh. C. Frumuzache, ing. N. Temelcu) rezolvă o problemă de altă natură, cu alte mijloace și aparent cu alte soluții. Construirea unui centru modern, în condițiile orașului Galați, cu masive distrugeri de pe urma războiului, cu o moștenire edilitară sub orice nivel — practic inexistentă — pe un teren ale cărui condiții azi renumite ca dificile și care atunci erau numai parțial cunoscute, reprezenta o sarcină deosebit de complexă. La aceasta trebuie adăugată răspunderea pe care o incumbă realizarea unui ansamblu central ce va determina în bună parte dezvoltarea ulterioară a întregului oraș. Lucrarea premiată arată că proiectanții au depășit cu succes dificultățile obiective și au reușit să creeze premisele unei ample reconstrucții. A fost creat un mare complex de clădiri de locuit, hotel, magazine moderne la scara și cu funcțiunile centrului public al unui oraș de prim ordin.

Tratarea ansamblului din centrul orașului Galați reflectă în fond aceeași orientare ca și a ansamblurilor de pe litoral, către plastica efectelor majore și abandonarea ornamenticeii ostentative a detaliului. Realizat cronologic înainte de ultimele

Blocuri de locuințe în centrul orașului Galați

Sala Palatului R.P.R. — Interior

Acordarea premiilor de stat pe anul 1962 reprezintă un eveniment deosebit de important pentru activitatea de creație în știință, tehnică, cultură și artă.

Datorită inițiativei și sprijinului conducerii de partid și de stat, arhitectura și urbanismul au reușit prin importante realizări din ultimii ani să dea oamenilor muncii din țara noastră numeroase clădiri în care munca, odihna, instrucțiunea, sănătatea, sportul și cultura, își găsesc condițiile funcționale și cadrul corespunzător demnității și exigențelor crescînde ale omului nou — creația cea mai de preț a societății noastre socialiste.

Conducerea de partid și de stat, apreciind contribuția arhitecților și inginerilor care au participat la munca de creație a unor realizări din domeniul arhitecturii și urbanismului, le-a acordat medalia de aur și înaltul titlu de laureat al « Premiului de Stat ».

Printre cei ce au primit anul acesta înalta distincție, am cîntea să mă număr și eu, cu lucrarea „Sala Palatului R.P.R.”.

Mulțumesc partidului și guvernului pentru marea prețuire pe care au acordat-o și de data aceasta, modestei mele contribuții la propășirea arhitecturii și urbanismului în țara noastră.

Prof. arh. HORIA MAICU

Sala Palatului R.P.R. — Vedere exterioară

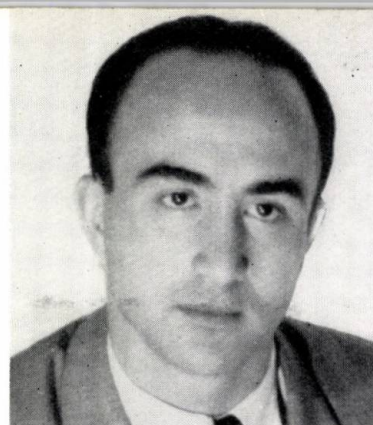

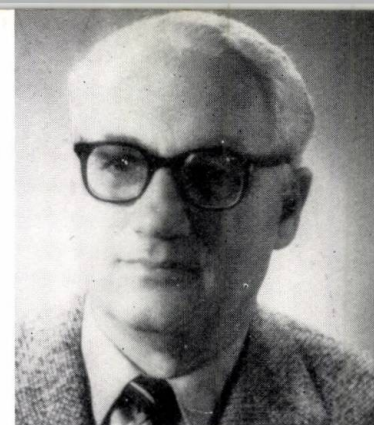
Prof. arh. H. Maicu

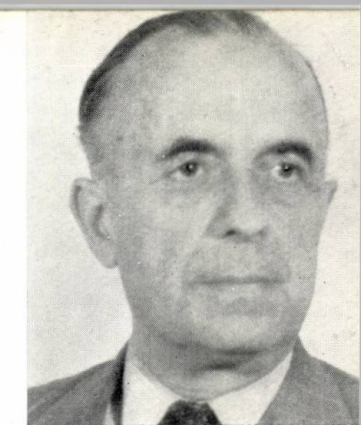
Arh. I. Șerban

Arh. T. Ricci

Ing. A. A. Necșulea

Ing. N. A. Băilescu

tușe ale litoralului, ansamblul din centrul Galaților, cu volumele sale puternice, tratate în cărămidă aparentă și travertin, modernitatea redusă aproape la expresia funcțională, și cu desenarea unor spații vaste ce conduc privirea spre perspectiva Dunării, reprezintă una din primele și încă cele mai valoroase reconstrucții urbane. În ansamblurile estivale, ritmica traveelor hoteliere se desfășoară orizontal și vertical în perspective pe care le accentuează fanteziile necesare ale unicităților de stil. Ritmul locuințelor, mai puțin egal și mai puțin spectaculos, în același timp, ca și situația de centru reprezentativ, impun soluției urbanistice o orientare către monumental și ordine simetrică. Din contradicția aparentă, între intimitatea de expresie a clădirilor de locuit și relativa severitate a fronturilor de mare esplanadă, proiectanții centrului orașului Galați au reușit să găsească o rezultat echilibrat în care locuințele nu par nici ministere și nici case de cultură și în care ansamblul își păstrează atmosfera largă și impresionantă. Reluate la altă scară și cu noi soluții ce vădesc o evoluție firească, procedeele cristalizate în construcția centrului orașului Galați pot fi socotite la originea unei filiațiuni în care intră Ploieștiul, ansamblul Gării de Nord din București, centrul orașului Bacău și alte centre reprezentative din țară.

★

Arhitectura monumentală este prețuită cu Premiul de Stat prin marea Sală a Palatului R.P.R., operă de arhitectură de proporții impresionante, ce constituie azi în mod incontestabil una dintre cele mai reprezentative piese ale Bucureștiului socialist și ale întregii noastre arhitecturi moderne (autori: arh. H. Maicu, T. Ricci, arh. I. Șerban, ing. A.A. Necșulea, ing. N. A. Băilescu).

Ca și despre celelalte lucrări premiate, despre Sala Palatului R.P.R. s-a scris foarte

mult și de aceea intenția noastră este doar de a sublinia rolul pe care o astfel de lucrare îl joacă în dezvoltarea arhitecturii, pe calea formării treptate a unui stil caracteristic al socialismului în țara noastră.

Deși astăzi, în reprezentările pe care ni le facem, cu greu putem disocia sala de ansamblul care îi formează cadrul arhitectural, vom repeta aici ceea ce a fost remarcat de mulți și anume că sala este aceea care își subordonează ansamblul și că geometria marilor volume pe care decorația sobră n-o alterează își verifică aici din plin puterea de expresie. Arhitectura monumentală pune problema unui stil caracteristic cu atât mai mult cu cât are un caracter reprezentativ. În lipsă de experiență, arhitectura monumentală socialistă de până acum și-a căutat metodele și soluțiile într-un trecut îndepărtat, în care forme și materiale serveau altor nevoi și idealuri. Sala Palatului R.P.R. este prima realizare de arhitectură monumentală care, deși mai păstrează în detalii trăsături ale unor procedee clasice, se orientează curajos spre viitor. Iar măiestria de detaliere, atât exterioară cât și interioară, dă acestor spații pe care le simți generoase o căldură ce reușește să elimine primejdia impersonalității severe. Sala Palatului R.P.R. a rezolvat numeroase și complicate probleme funcționale (accese, circulații, vizibilitate și acustică, degajări pentru 3 000 de persoane), precum și foarte grele probleme ingineresti începând cu structura și terminând cu tratamentele acustice, instalațiile electronice de amplificare, ventilații și condiționare etc. Scara lucrării ca și cerințele de a se găsi soluții la nivelul cel mai înalt al tehnicii au impus proiectanților un efort de gândire creatoare ce a depășit cu mult experiențele personale ale fiecăruia dintre ei. Analizând astăzi Sala Palatului, după câțiva ani de la construirea ei, după ce s-a integrat trainic în contextul urbanistic al orașului, după ce au fost realizate o serie de

alte săli de spectacole, putem constata că verificarea în viață a concepției de arhitectură îndreptățește afirmația făcută mai sus, că această realizare reprezintă un jalon însemnat pe drumul spre cristalizarea unei arhitecturi monumentale socialiste în țara noastră.

★

Decernarea premiilor de stat unor lucrări care constituie în mod incontestabil o adevărată mândrie a poporului nostru, exprimând înflorirea impetuoasă a patriei, servind în același timp nevoilor de viață și de cultură ale maselor celor mai largi, este expresia grijii pe care partidul și guvernul o poartă creației arhitecturale și dezvoltării pe trepte și mai înalte a arhitecturii noastre.

Grija pentru om, rezolvarea expresivă și interesantă a problemelor funcționale și tehnice, găsirea formelor celor mai caracteristice și mai adecvate condițiilor noastre contemporane, privirea ațintită înainte către etapele ce se conturează în Directivele celui de al III-lea Congres al P.M.R. și în perspectiva comunismului; — toate acestea ne apar ca obiective de urmărit și pe care le putem deduce ca esență și semnificație din lucrările de arhitectură ce au fost distinse cu Premiul de Stat al R.P.R. pe anul 1962.

Răspunzând încrederii și dragostei, prin noi și valoroase opere, prin îmbogățirea și perfecționarea limbajului arhitectural, vom duce la bun sfârșit sarcinile de mare răspundere care ne stau în față. Noi, arhitecții sîntem chemați să studiem atent și creator elementele progresiste ce constituie marea valoare a lucrărilor premiate și să dezvoltăm neîncetat strădania pentru găsirea unor noi rezolvări care să reflecte în mod original cerințele în permanentă creștere ale poporului nostru, constructor al socialismului.

Arh. M. CAFFÉ

PREMIILE UNIUNII ARHITECȚILOR DIN R. P. R. PE ANUL 1962

PREMII

I. LUCRĂRI DE ARHITECTURĂ ȘI URBANISM

1. Ansamblul «Grivița Roșie» — București
autori:
arh. M. Bercovici, C. Teodorescu,
Ileana Bodnărescu, R. Cărăușu, C. Enă-
chescu, Viorica Fotescu, L. Gheorghiu,
D. Ioanovici, V. Nițulescu, Ruth Roth,
Margareta Vitez;
coautori:
arh. Yvonne Goldenberg, M. Mateescu,
E. Micloș
2. Ansamblul de cămine și cantine studen-
tești cu 4 000 de locuri — București-
Grozăvești
autori—ansamblu și cămine:
arh. I. Șerban, R. Belea, N. Opresan,
A. Kötza
autori—cantină:
arh. H. Maicu, R. Belea, H. Novak
3. Fabrica de radiatoare și băi din București-
Militari
autor: arh. I. Enescu
coautor: arh. M. Pascal
4. Cămine și cantină studențească la
Cluj
autori: arh. Marioara Salvanu, I. Sovago
5. Ansamblul centralei electrice de termo-
ficare industrială Ploiești-Brazi
autori: arh. A. Doicescu, M. Sima
6. Blocuri-punct pe bd. Dinicu Golescu-
București
autor: arh. Cleopatra Alifanti
coautori: arh. Mihaela Crăifăleanu,
S. Julman

II. PROIECTE-TIP ȘI PROIECTE CU TEHNICĂ AVANSATĂ

1. Bloc—punct p+11 cu cofraje glisante—
București
autor: arh. V. Agent
2. Club sindical cu sală de festivități a
600 locuri
autor: arh. Th. Iconomu
3. Cămină tip 400/2, 600/3 locuri
autor: arh. Mirella Nicolau

III. PROIECTE ALE TINERILOR ARHI- TECȚI DIN D.S.A.P.C.-URI

1. Blocuri de locuințe pe bd. Republicii-
Ploiești
autor: arh. S. Nițu.
2. Case de odihnă la Eforie-Sud
autori: arh. Ș. Manolescu, I. Răducanu,
D. Rusovan
3. Bloc de locuințe la Tulcea
autor: arh. Gh. Tofan

MENTIUNI

GRUPA A

1. Fabrica de ulei «Unirea»-Iași
autori: arh. Al. Costinescu, Liliana
Coradino
coautor: Maria Novîțchi
2. Clădirea gării pentru călători din Brașov
autori: arh. Th. Săvulescu, Fl. Ionescu
3. Schiță de sistematizare — Constanța
autori: arh. Gh. Dumitrașcu, St. R.
Ionescu
coautori: arh. Doina Poenaru, D. Po-
enaru, I. Bîrlădeanu
4. Schiță de sistematizare — Vulcan
autori: arh. Mariana Vereanu, B.
Grünberg
5. Cinematograf cu 800 de locuri în
București
autori: arh. G. Mularidis, ing. Al.
Cișmigiu, arh. N. Stoenescu
coautori: arh. Yvonne Goldenberg
6. Proiecte pentru Onești, etapa de rea-
lizare 1960—1962
autori: arh. N. Florescu, G. Bălțeanu,
Gh. Dorin, P. Ștefănescu, St. Cățina,
T. Olteanu, Sulamita Cleja, Lidia Mate-
escu

GRUPA B

1. Cinematograf panoramic cu 800 de
locuri la Brașov
autor: arh. A. Erețian
2. Complex restaurant-cofetărie cu auto-
servire la Eforie-Sud
autor: arh. M. Stancu
coautori: arh. Rodica Dumitrașcu, P.
Căliman
3. Cămină la Sovata
autor: arh. E. Truță
4. Cămină de locuințe «Partizanul
Roșu»-Brașov
autor: arh. Virginia Fleșeriu
coautori: arh. C. Voiciulescu, D. Zamfi-
rescu
5. Școala medie de muzică nr. 2 din
București
autor: arh. R. Cosma
6. Cinematograf cu 1 000 de locuri în
Piața «Mihai Viteazul»-Cluj
autori: arh. Marioara Salvanu, E.
Pănescu
7. Teatru-Studio la Tg. Mureș
autori: arh. M. Damian, G. Biro
8. Institutul de inframicrobiologie din
Capitală
autor: arh. Margareta Dîmboianu
coautor: A. Șerbescu

Premiile Uniunii Arhitecților au consacrat și în acest an o serie de lucrări meritorii de arhitectură, realizate în anul 1962. Spre deosebire de anii trecuți, printr-o modificare adusă de Biroul Uniunii Arhitecților regulamentului de premiere, au putut candida la premii și unele proiecte de urbanism; astfel, pe lângă construcții realizate, proiecte-tip, proiecte cu tehnică avansată și proiecte ale tinerilor arhitecți, au mai fost introduse în regulament și proiecte de sistematizare de orașe, elaborate de colective din institutele centrale de proiectare sau din D.S.A.P.C.-uri.

Între proiectele prezentate pentru premiere la categoria «Lucrări de arhitectură și urbanism», au dominat ca număr proiectele de arhitectură. De asemenea, între acestea au dominat ansamblurile mari de clădiri de locuințe, cămine și cantine, fiind mai puțin reprezentate ansamblurile industriale.

Din punctul de vedere al prezentării lucrărilor pe categorii, în acest an s-a remarcat o participare mai redusă a proiectelor-tip și a celor cu tehnică avansată, precum și a proiectelor realizate de tineri arhitecți. Credem că această prezentare deficitară se datorește, pe de o parte, unei carențe a conducerii institutelor respective. Pe de altă parte, regulamentul impune un anumit grad de prezentare a proiectelor, cerînd un efort ridicat din partea proiectanților care, în general, la sfîrșitul anului sînt angajați intens în procesul de elaborare a proiectelor. Ar fi poate de dorit o modificare a regulamentului, în sensul prezentării lucrărilor numai sub formă de fotografii și anumite piese din proiectele de ansamblu, rămînînd ca prezentarea propriu-zisă a lucrării (sub forma de material randat și fotografii mărite) să se facă numai după premiere, în vederea expunerii în sălile Uniunii Arhitecților. Sugerăm, de asemenea, introducerea la dreptul de premiere și a categoriei de proiecte de detalii de sistematizare, exclusă pînă în prezent de la acest drept.

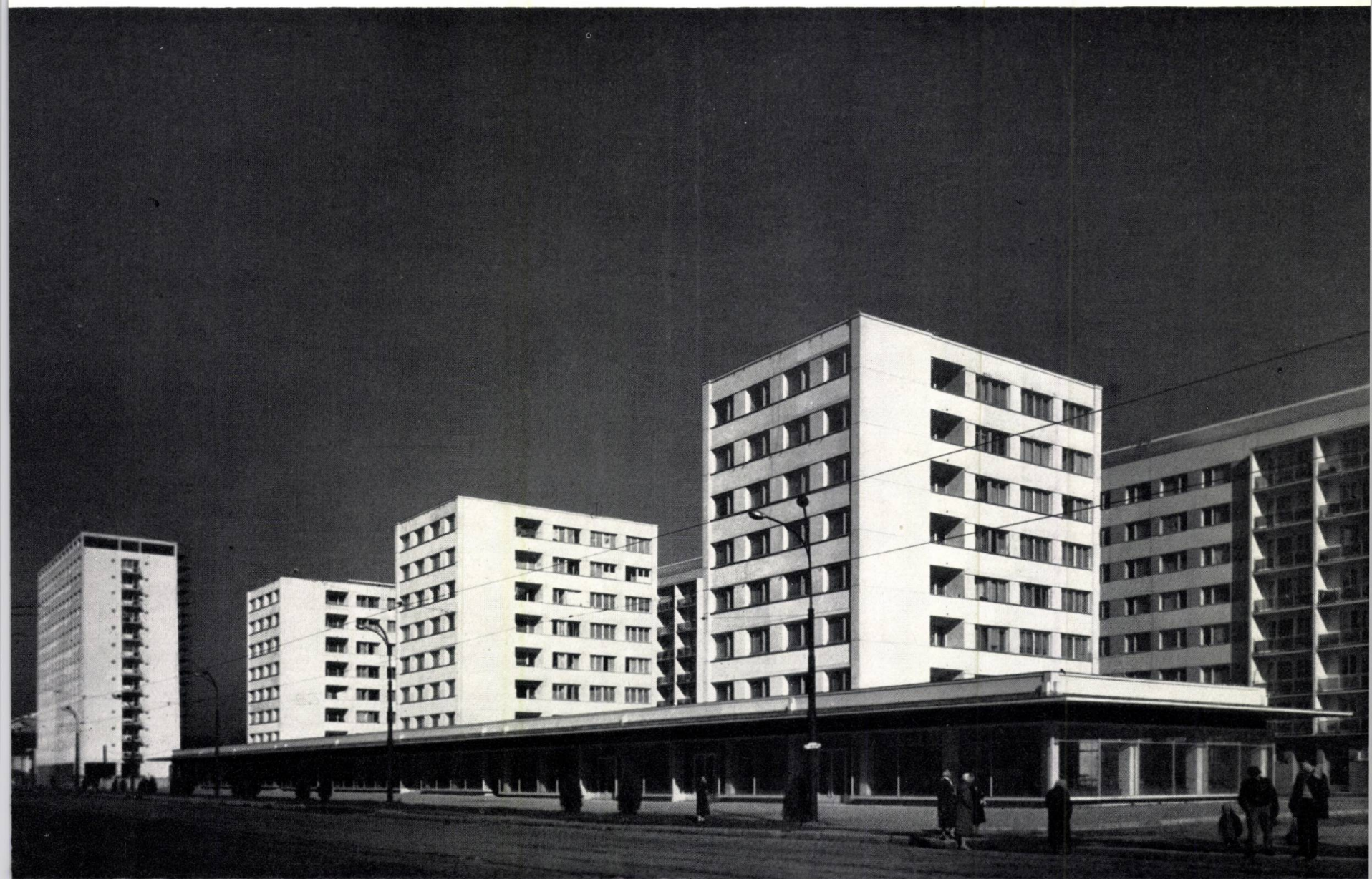
În ceea ce privește judecata propriu-zisă a proiectelor, trebuie spus că sarcina juriului nu a fost ușoară, datorită, în primul rînd, marelui număr de proiecte prezentate: în total 63 de proiecte, între care au dominat ca număr proiectele de clădiri social-culturale și de locuințe (40), în al doilea rînd situîndu-se proiectele industriale (16), iar în al treilea schițele de sistematizare (7); în ordine urmează proiectele-tip și cu tehnică avansată (5), proiectele elaborate de tineri arhitecți (în total 4, din care D.S.A.P.C.-Ploiești a prezentat 3).

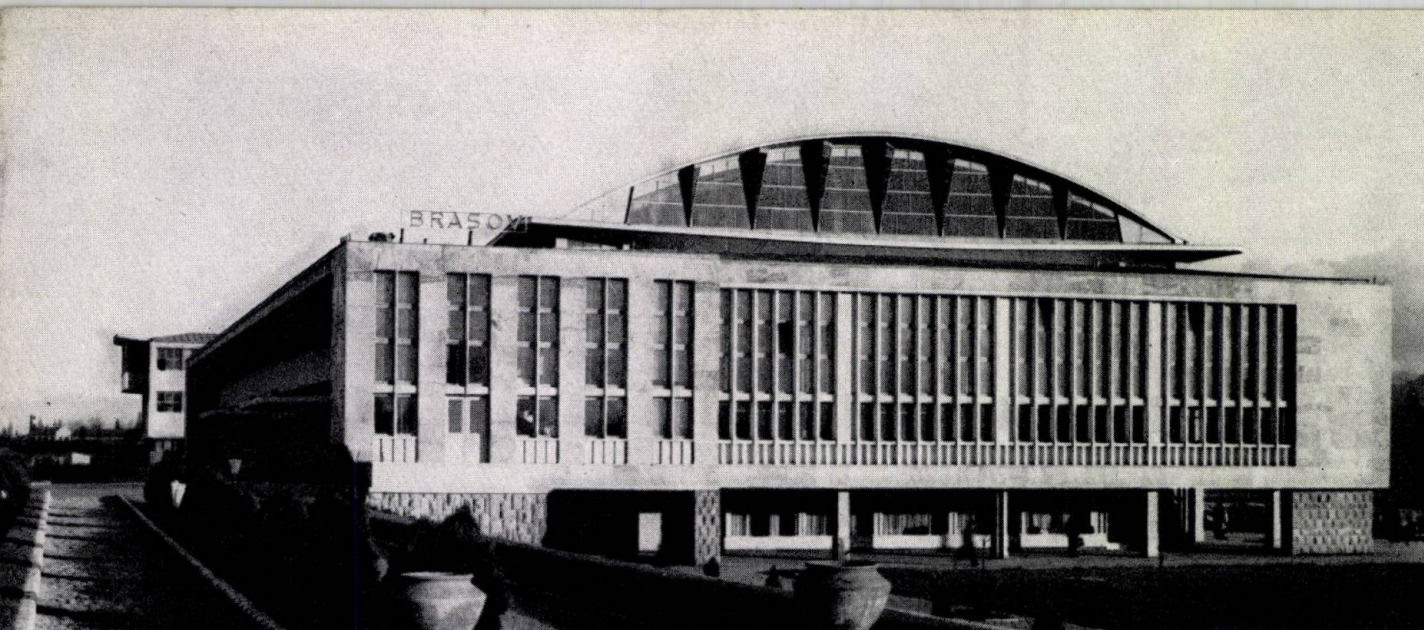

Ansamblu de cămine studențești în cartierul Grozăvești

Blocuri de locuințe pe calea Griviței

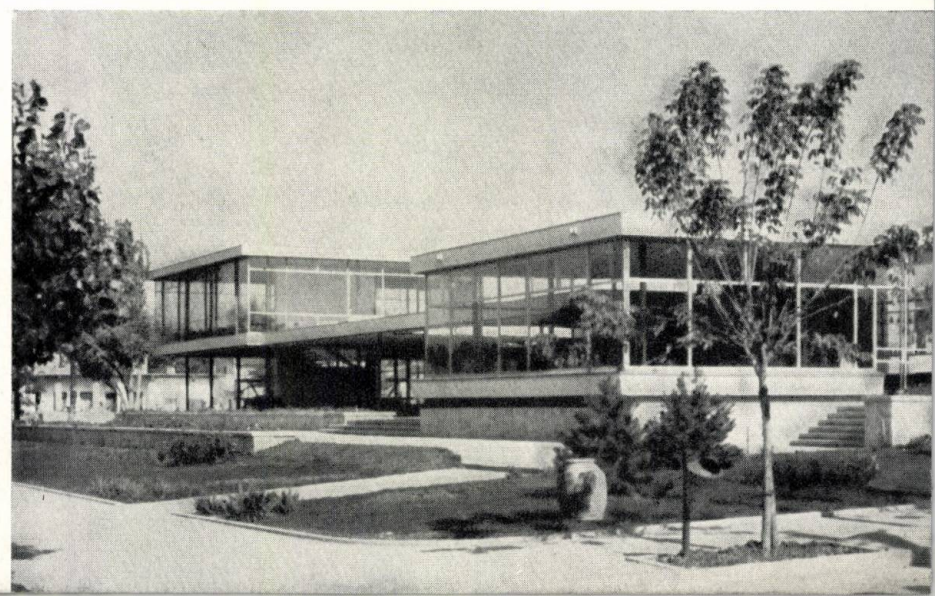
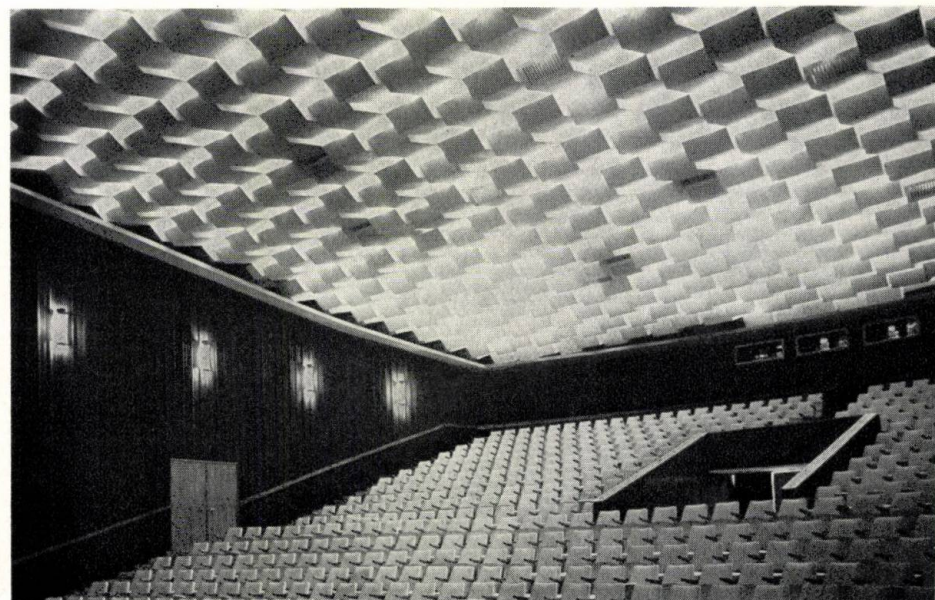

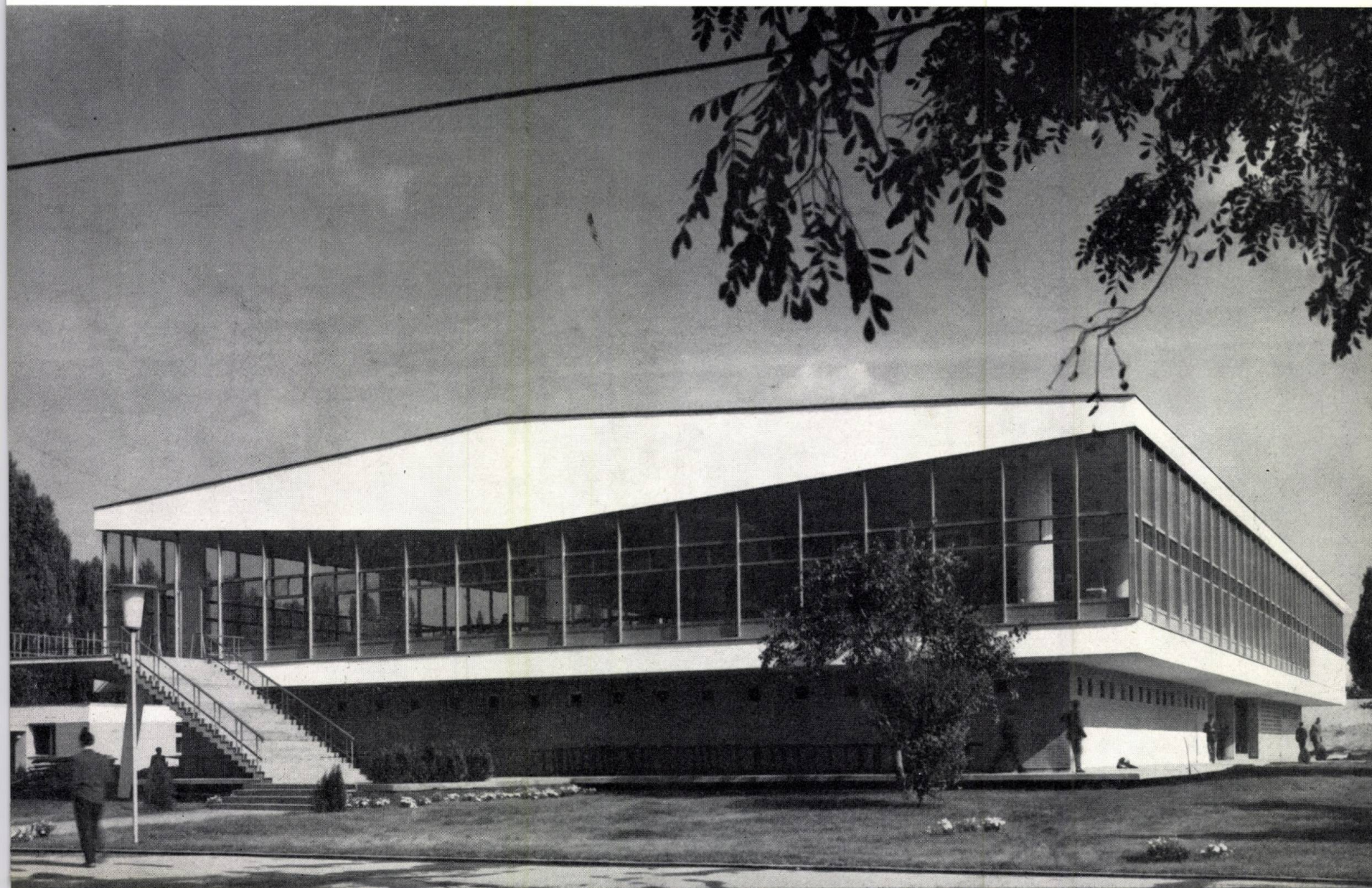

- 1 — Gara nouă din Braşov
- 2 — Cinematograful « George Coşbuc » — Bucureşti
- 3 — Cinematograful la Cluj
- 4 — Cinematograful panoramic « Partizanul Roşu » — Braşov
- 5 — Cămină-restaurant la Eforie
- 6 — Cămine studenţeşti la Cluj
- 7 — Fabrica de ulei « Unirea » din Iaşi
- 8 — Cămină ansamblului de cămine studenţeşti din cartierul Grozăveşti — Bucureşti

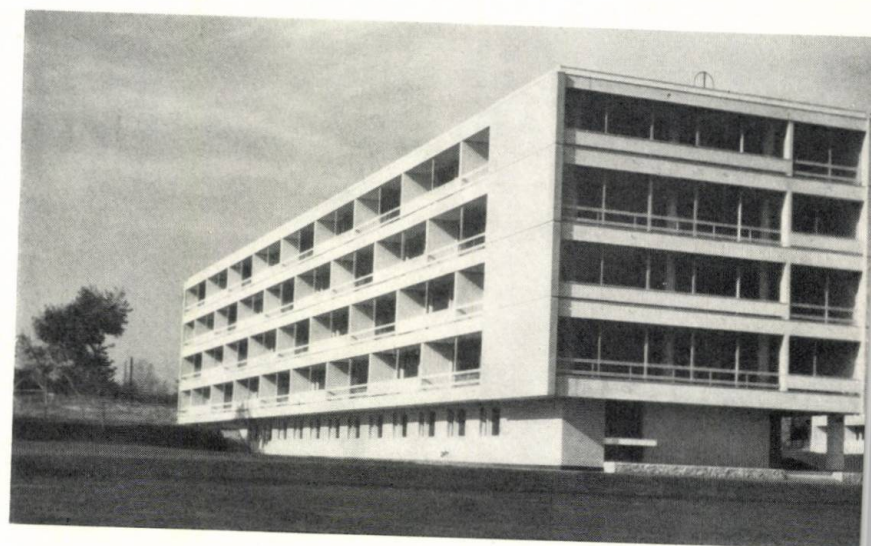
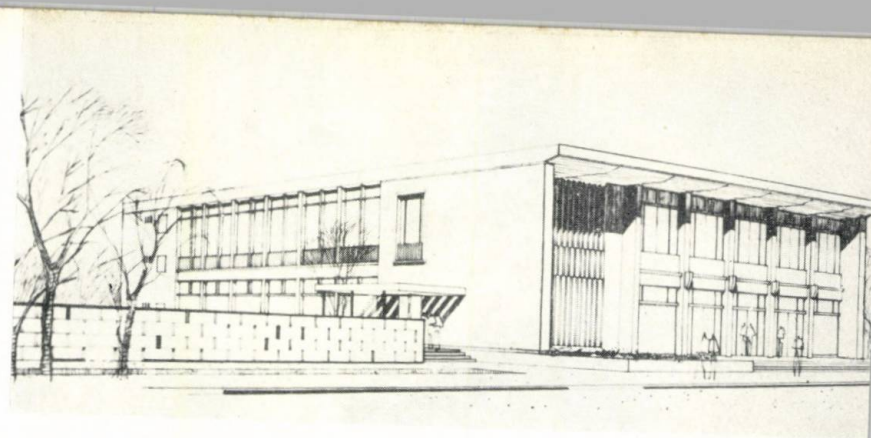
I	6 7
2 4	8
3 5	

I 3

2 4

- 1 — Blocuri de locuințe pe bd. D. Goleșcu-București
- 2 — Ansamblul de locuințe « Partizanul Roșu » de Ia Brașov
- 3 — Club sindical cu 600 de locuri, proiect-tip — Perspectivă
- 4 — Casă de odihnă la Eforie